

Predge sa Slovenze
na vse nedele no svetke zele
ga leta.

Vkupsisane

od

Antona Krempl, prejd Kapla-
na v Ormuski, sdaj Kaplana, Ka-
tečeta ino Beneficiata vu Ptuji

Nedelna stranika.

1823.

Ms 82

Če da nesahvalnemu človeku ne
treba njih več dobrega storiti.

Resnik je nital: Neli njih je deset
ozkipektenih, gde pa je ovih deset?
Luk. 17, 11.

Exordium.

Ludje so paši storo sto's ednaki. Sa
Trinitatove dni so bili oni devet go-
bavi, ki so bili od svojega betega
svrazeni, pa ki so odšli, ka so se
ne sahalili Bogi net Trinitati.
Den denestnji so ti bogati, ki si s-
shegnom bošjim šhlegnje no naki-
she napunijo - den denestnji so tišti,
keri she te ravno so is betega se
stropali - so tišti, keru so velhe
newaršehine preštali, nesrepe se sog-
noli - den denestnji so tišti, ki vsa-
ki den jejo, pijejo, svoj pašhineti ma-
jo, no veselo shivijo - pa ki vendar

ne smišljajo, od koga vse to ^{III} majo, ino
 gde je toti njihov veliki dobrotniki,
 Taki kati so je ti devet ozihišeni ne
 sahválni Besuski samecili, taki she
 se mu sdaj vsaki samec, tier je ne-
 sahválen. Med desetimi je tistotkrat en
 jam sahválen bil, ino she den deneshe
 nji je med desetimi ljudmi quissimo devet
 nesahválnih. Toti, ki se je Kristuški
 sahválil, je bil en od Shidovov saveršhe
 zhloveti, en Samaritan, paki je vendar
 on bil sahválen, ovi devet Shidovi
 paki, ki so se sa bolšhe derstali, so
 bili nesahválni. Taki she je den de-
 nesheji tisti, tieri od Boga dosti ino
 vsega obilno sadobijo, se namer na nj
 ga ne smišljajo, siromaki paki projem
 dobrotnihemu Bogi lepo sahváli sa
 svoj žalarišni kruha. Tieri ljudje
 so ali proti Bogi nesahválni, tisti
 so tudi proti vsakemu dobrotniki ne
 sahválni, ino se savolo tega poršod
 samecijo, taki kati nijim se she nišhe
 vesh nešhe kaj dobrega storiti. Neg
 pita se, jel prav vzhini, tier enem
 nesahválnemu nišh vesh dobrega ne
 stori? Nebi vřigdar prav vzhinil.

Sato bom vam dnev pokazal, gda je prav
 zhi enemu nesahvalnemu nish vesh
 dobrega ne storite, ino gda nebi prav
 bilo.

Prosecutio.

V samo edni veshi je prav, zhi
 enemu nesahvalnemu nish vesh dob-
 rega ne vshinite, najpre te, zhi tisti,
 keremu ste dobroto storili, to prijeto
 dobroto vneemar potroshin, ali shus
 nje hudo vshinje, takishnemu ne treba
 nish vesh dobrega vshinuti, kajli ker
 eno dobroto til hudem oberne, je ne-
 sgovorno nesahvalen, ino ker tak-
 shemu kaj dobrega vshini, mu bol
 kvar (shkodo) vshini, kati dobro-
 to. Ker enemu mozhnemu praki pres
 dela ohol hmanjutevrajoshemu
 zhlovetki krutka da, tisti mu ti
 hmanjosti pomaga, no mu je greh,
 ka takishnemu kaj da. Ker ene-
 mu prepravlavzi penese profodi,
 je taki kati da bi deteti vash v-
 rošie dal, takishni prepravlavzi
 nebi smel nigdi ne enega kirajza-

ra dobiti, bi ga she sila pripravila
 la, ka bi si jatkishe' gospodaril. Tien
 projo sernje odda, pa ki penese sapije, ty
 ga naj te le glad svuzki, ka bode dra
 gotkrat shal, kaj mu je pri hishi po
 trebno. Tien se ne skerbi, ka bi projo
 dug plarhal, s. tiskim ne treba dugo
 poterpenja meti. Thi en ozha pojim
 otrokom vzhaji kaj penes da, dni pa
 nje sahpitajo, sapijejo ali v nezhi
 shi prepravijo, tak njim ne treba ne
 ki kraigara vesti dati.

L. edno besedo: Tien komu eno do
 brota vzhini, a ov pa ki toto dobroto
 po neorednem nuzja, tiskemu ne treba
 nizeh vesti dobrega storiti. Vnogi lud
 je v tem falijo, ka mozhnim neman
 njakomu, ker raj pellaajo, ka bi
 delali, almoshtvo dajo, enemu nevo
 nemu, skarem, plantavemu no poter
 temu skterzi pa ki te nemajo kaj dati.

Taki te ali snate, gda enemu nesa
 hvalnemu nebi nizeh vesti dobrega smeli
 vskiriti. Ali to je ne rasme od vsake
 ga nesahvalnega. Ahio she komu kaj

dobrega vzhinli, ino je on s. totoj dobro-
 toj lebi ali svojini otrokom pomagat, taki
 je vreden she vseh dobrot zadobiti, da bi
 je ravno nebi bil sahvalil, ino vafsa
 svoje dobrotnike oshitno sprotnal. Se she
 rejen, ka nesahvalnost phloveka pradi,
 je she rejen, ka en nesahvalni phlovek
 she najboljhemu phloveku je samei,
 neg' vetshital je pri tem poveschnost,
 ofaki, ker komu kaj dobrega vzhini,
 bi le rad velike hvale sa to mel, ker
 pati tega ne vzhini, kifti je she same-
 ri, na to en Kristijan nebi smel gleda-
 ti, ka bi sa te storjene dobrote veli-
 ke hvale, ponisne nakilone, ino velike
 phesti prijel.

Enemu nesahvalnemu dobro vphi-
 niti tudi dosta vesh pomeni, kati ene-
 mu sahvalnemu dobro storiti. Ker e-
 nemu nesahvalnemu krepa da, je
 morbiti bolphe vshinil, kati ker je
 onemu sahvalnemu prav dobro postre-
 gel. Kristush pravi: Ste vi samo tif-
 tim dobro vshinite, keri vam pover-
 nejo - she samo tiste posdravite, keri
 vaj posdravljajo, te she ni nish bolphi,

Kak Paganini (Haidi). Mi Kristjani moramo
 nemo dobro storiti, da je to naša duševna
 nošt. Naša pamet no bejda boshja nan
 pravi, da moremo dobro storiti tistim,
 kieri so potrebni, ino kieri prijete dobro
 te na dobro obernejo, naj se nam te sa
 hvalijo ali ne. Samo takšnim, kieri na
 šne dobrote na projo štikoda obernejo, ta
 šnim ne smemo nish veshi dobrega vshini
 ti, v. p. ti si enemu phlovcki dosti do
 rega vshinil, si ga sa svojeja prijatela
 mel no ga štiro vlatki den nahranil,
 sa to pati ti spakio napravil med der
 shinoj, ali med tabom ino trojoj shenoj
 no ti je velki kvar napravil — o tak
 ši je ne vreden, ka bi dushe tvoje
 dobrote vshival. Enemu si dal pe
 nese, ka bi je oblekel, si mu dal
 sernja sa kruh, on pati šne listi den
 to k eni sloshesti histi odnesel — o
 takšnemu ne treba nish veshi dobre
 ga vshiniti.

Aha! dobra je tata! si mor biti
 sdaj eden at. ti drugi misli, taki jem
 jas ednemu šne dosti dobrega storil,
 on pati me je sa ta ogovarjal, mo
 je falinge vvaradglafel, mi je v tem

mnogo naškodil; ne bom jaz njemu ništ
 h večj dobrega vshinil, on mi je ja ne-
 prijatelni. Ker taki misli, tipti je mo-
 jeja navukla še ne' dobro razmel-
 Le takšnemu ne treba ništ večj dob-
 rega vshiniti, ker ta prijeto dobroto
 na svoj ali koga drugega kivar nu-
 ja, s- taj sadoblenoj dobrotoj sebi a-
 li drugim naškodi, ne' pa ti tudi tite-
 mu, ker ta prijeto dobroto ti- dobrom
 oberne, jama via je nesahvalen, no
 še poleg tega neprijatelni - tudi
 takšnemu bi en Kristian mogel do-
 bro storiti po peldi naštega Sveti-
 žara, ker je temu nesahvalnemu
 ino njemu sovražnemu Shidovske-
 mu ljudstvi telko dobrega storil.
 Le je jama moj zhlavek smislil, gdo
 je tvoj največjši dobrotnik, ineli
 je vse od Boga, kaj mašk, ino kaj si?
 Glej, on tebe ino te tvoje vsaki den
 nahrani - on ti da' to lubo sdravje,
 on ti da' freško, ino ti dostikrat že-
 li den na njegaj ne smisliti, temurh
 s- jesoj, s- pšpotanjoni, s- nevoščli-
 voštjoj, s- sovražtvom njegaj sha-
 listi, pač še ti isdaj tolko dobre

ga vzhini. Premisli si to dobro, ino sp
 snal bosh, da en pravi Kristijan tu
 di tistim ma dobro storiti, kerj me
 hudo vzhinijo. Lubite vashe souvashn
 ke, rezhe Kristjush, dobro storite tistim
 kerj vas odurjavajo, boga molte sa ty
 te, kerj vas preganjajo ino ogovarjaj

Epilogus.

O zhi nasbo proti Bogi nesahval
 nost prav premislino, taki vsi vskup
 moremo resiti. O Gospod! ne sodi naj
 po nashi nesahvalnosti, kajti nebi mog
 li obstati pred obliptom tvojim. Ti
 nam veliki dobrot storish, mi nje pr
 memo, nje vshicamo, pa ti se ti ne sa
 hvalimo. O stori naj sa hvalne, ino
 vuzhi naj tudi nesahvalnim dobro
 storiti, dokilam prijetih dobrot ne
 obernejo K. hudern. Amen.

Na XV. nedelo po Trinitatih.

Teshastki stan je en sprehen stan.

Gledajte lilie na polji, kako rastejo,
ki ne delajo, nih. ne predejo. Tudi pa
vam povem, da Salomon v svoji svo-
joj lepoti je ni tako oblesthen bil, kak
edna smed njih. Matth. 6, 28. 29.

Cordium.

Nash Gospod ino Svetihar Jeshu. Kri-
stus nas v dnešnjem Evangelji ka-
ra savole prevelke sferbi sa bogast-
vo ino pasvetno blago. On nas skus
peldo tih ptiz pod nebom ino tih ro-
shiz na polji opominja ki savuparji
na boga, ino sadnisti rezhe, da sa
kralstvo nebestko je najbol mamofe-
beti, to drugo bode mamofe vse pri-
dano. — Kada to srujete, si edni smed
vas mislijo: So sfer takifhni na sveti,
keri taki kako rashe na polji shivijo,
kia njim ne treba delati neti preff,
paki so vendar lepo oblestheni, no vfa-
ki den dobre jeffvine na pitvine siti,
neq mi: keshahki ludja je moremo vu-
viti fruditi, nosti no den se sferbeti,
paki sfer dostikrat nemamo s. Kim

oblepiti, pači ne kirukia pri tišči —
 jno pašč. v en nepreščen stan postavljen
 gde je ništ dobrega ne vshijemo. Šči na
 ja dobra bilo, da bi v tistem ali totem
 stani biti — kati preščen je tam tišči p
 štimanj, velike ghašti gospod! kati p
 ščen je tišči bogati mušjar! kati dobr
 no lahko ščivi tišči mešniki! i. t. d.
 Taki si neki med vami mislijo, neg
 ori kirivo mislijo, kajti ravno v
 teshapški stan je en preščen, en post
 tavani stan, ino nemate drokta dru
 gim savolo njihovega stana nevosihl
 vi biti, kakiti bom vam v moji
 dnešni predgi pokazal.

Prosecutio.

Stan teshapških ljudi je en preščen stan
 da to je tolik ludih stan respicirno, ako
 bu ena prešča je dopusti, kera ne je po
 stavljena v nehašnovitemu gisdavem oble
 pti, ne v prešhorconem blagi, ne v
 yšastih ino preštimanji, ne v pras
 nih hvalah lih ludih — ako, rekio, p
 šča je kaj drugo kati ghorja no ple
 va — taki je stan teshapških kinc

tizhkih ljudi refnišno en frešhen stan
glederh na telo, glederh na dušo.

Na telo glederh, takh so po mojem sodi
tisti ljudje frešhni, keru maja došta dela,
ino njim delo dobro od rok gre. Keru so dob-
nega sdravja. Kerim jefti sploh dobro k-
teki gré. Keru leklo prijó. Poglejmo, ino
bomo najšli, da je vse to pri kmetiških
ali teshahkih ludih snajde. Pisen je, sam
kmetiškim ino teshahkim ludem more, sa
došta shmetno naprejsiti zelo leto od ra-
nega jutra do krepnega vephera na shmet-
nem deli biti. Kehlkokrat morete kotri-
ge tega tela napinjati, mozh narati, ku-
dite se, shar sunshne vraghine, sine, vet-
rouje, dach terpeti, ka si le teklo spr-
vite, ka vajino te vafhe po nevoi hra-
nite no je pred filoj ino potrebaštraj bra-
nite. Bog sam je našem prvem ožhi
toto teshavo obsnail, s. vnozim delom,
rekel je Adami, bosh li tebe na semli vse
tvojega shwlenja dni hranil, v. puki two-
jega liza bosh moget svoj krah jefti, doh
nasaj bosh postal semla, is kere si sem
vset. Neg' oftante mirnega jezga. Vola
boshja je, da vi delate. Vi shus svet

štenje njegove vole je njemu dopadlivi
 storite — on naplakuje vašo marljivost
 v deli skus veselje, kero vi mate, no
 pshutite, da vam vašo delo dobro s-
 gre, in da vaški posli (opravila) prephane
 van so spellani, da vaški trudi van
 so naplakhani. Kaki veselo more vaško
 ferje biti, zhi je vam more rephki, kaj
 je Moiseš govoral ljudstvi Israelfternu
 Gospod Bog tvoj je tebe sappelal v eno do
 deshelo, gde bost imel sadošti Krutka, da
 s- njega vshivanjam je naphiti, sa toto
 tak dobro deshelo Gospodi Bogi tvojemu
 saktualiti, kero tibi je dal. Kada pati je
 jel ino je nahranil, kada tvoja shivina
 ino vs' tvojo blago je povekshalo je, o
 ne posabi na Gospoda tvojega Boga.

Bodite došta vešt veseli, ino sa-
 kualte Bogi, ka ste mogoški delati,
 ino ka ghos delo mate, kajti to po-
 vekshava no sdershava vašo sdravje
 ino niph je ne sdravje shkodlivešhe,
 kajti eno nephinešho, hmanjo shivlenje
 Davno skus to, ka morete od mladost
 prav delati, pod fraj nebom prebiva-
 ti, došta pod sdravim frishkim sra-
 kom, deshi, vetrom, vse jele supro-

tivahinam oampostavljeni biti, ravno
 štis to ste she od mladosti s tem mozh-
 nestki, vashe sdruje je stalnost, va-
 shio telo terdnost, kak so tisti, ker
 v mestah prebivajo. Sopot novo so-
 rane njive, duh od mnogih lepici ja-
 ko dišehih trav ino rosh na vašem
 poli, na travnikih, je vashi naturi
 ino sdruji možno hafnovit, ino
 vam prishpara vnoge vrashiva, ke
 re v mestah stanujajoški is Apoteke
 si nositi, ino drago plashuvati ino
 rejo. Vnogi mesterski shlovi v me-
 sti jedi lod ranega jutra notri do ter-
 de nohti v svojeri temnem, globokem,
 vuhkem, nesdravem verstati, blede-
 ga liza, slab, beleskasti, pri shmet-
 nem deli taki kakivi, dostirat she
 pri shmetshkem. Vi pak pri vašem
 shmetnem deli ste sdruvi, lepe farbe,
 krishki, možni, giblivi. Gel je to ne-
 presha?

Kada enemu jesti ne disti, taki
 je she eno hudo snamenje — shelodez
 ne kaha, sdruje stoji v nevarnosti.
 To je dostirat prigodi listim ludem,
 ker ni shoga shmetnega dela noma-

je - ako ravno majo najbolše, najproščaj
 manjše ještine, vendar vsehkrat niti
 ko shete nemajo, ka bi se kaj koshča
 a kati pači vam ješči dobro dišči, ka
 dovolno vam hrana te tekli gre - je
 to ne' dar boshji no prežha sa vaf.

Eccli. 31.

Sdravo, mirovno spanje je sdrav
 taki hafnovito, sa obaeršunje shivolent
 taki potrebno, kati je potrebna hran
 no pitvina. Shosnuvanje, shivolentje
 pres spanja fuški telo, rezhe Sirach.
 Uhloueti, ker nitišhega, ati se nemis
 no spanje ma, je she biteshen, ali ga
 bude beteg nastiorem otiol poderl. Tha
 sa ena prežha ina dobrola boshja, ka
 vi vafkio vepher hitro sa frite, sploh
 mirno frite, ino vjutro kati snovish
 rojeni gorstanete, gdi drugi, ki nema
 jo dela, nepokojne nozhe pres spanja
 vsrecajati morejo.

Jno ghi si jas premiskim, kati
 prežhni ste vi kmetiški ino teshapt
 ki ludoje gledesh na dafho, taki je ne
 morem sadosti zhuditi, kati je mo
 goshe, da eni ismed vaf s - svojim sta
 hom na jo sadovolni, drugim neovsh
 livi. - Ako je ena pripovešt nevlisht
 na, taki je grifno tota: Velke mesta

Mo veliki grehi. Zepnižno, kaj sa grehi,
 Kelko hudega je v mestah vsihini, od
 zhefa ludje na polih, na bregih stanuwa
 jozhi namer nish ne veja! Kelko ota
 njuvanja, krivize pred reda, pred smi-
 lenja, pred vsake lubesni bliskujega je
 v mestah vsihini, vi paki na polih, v
 gorijah vsaki s tim pojim poshteno,
 mirno shivite, vsaki drugemu to nje-
 gova vsaki, eden drugemu rad id ker-
 sehantke lubesni na pomosh pridete.
 Krasne podkupanja, kelko stiskavan-
 ja, ogovarjanja, oshpotanja, sepncha-
 vanja vsihini je v mestah, vi paki
 kmetizhki ino ~~kmetizhki~~ ^{prezhi} kmetizhki ludje shivi-
 te veshpital v pravishnosti, jecur-
 nosti ino flushbi endragemu. — Taki
 vnogi v mestah so skashlivi, lash-
 livi, sladkih vust, serpa paki pelin-
 sho kritnega. Kmetizhki ino teshap-
 ki ludje so paki svetishinom repish-
 nega serpa, kaki mislijo, taki gova-
 rijo, sa skashlivoost, prodajnost
 vnogi neti ne vejo. — Taki vnoge
 nevarnosti sa shuctenja, kaki vnoge
 hude pelde sa pokujshanje, kaki
 vnoge na grehi sapselavanja so v
 mestah, od kerih vseh je dosti mer-

je pri kmetiških no teshahkih lu-
 dih vidi no zhuje. — Kak mala no
 mensta je v mestah pokornost proti
 deshelstnemu firštli, kak malo prave
 pobornosti, kak mala vera, puhko sa-
 vupanje, mensta lubesen boga ino blis-
 njega, kak malo poshtevanje mestni-
 kov, pri kmetih pati, kolika pokor-
 nost no lubesen je vidi proti deshelstnem
 firštli, kieri sa njega ino obzhiško de-
 shele dobro telko terpijo, na pomozh do-
 vajo penese, sernje, jeno, sebe no svojo
 shivino mantrajo, no svoj zeng nupajo.
 Kak sadhgana v serzah prebiva pobornost,
 shiva se v delah kiashe vera, tem
 no v sadershanji na boga savupanje, op-
 rezha v shicolenji lubesen, kak velko
 poshtenje dava se mestnikom! — Kak
 onogi grehi vsphinjo se v mestah, kieri
 serfema redki so pri kmetiških
 ino teshahkih ludeh, kakti ori ne
 majo ki tem neki prilike, net nape-
 lavanja, ino ne pridejo v taki mozh-
 ne shustnjave. O resnistno, lubi
 kmetiški ino teshahki ludje, vi mo-
 vashem shmetnem deli ste dosti presht

neski, kiaki vnogi, kerim so edri smed
 o vas nevaščlivi savolo njihovega lehtie
 ga shivlenja.

Ali kmetizhkih ino teshazhkih
 ludih stan je tudi en postituvani stan.

Stan tokih ludih, kerim semlo obde-
 lavajo, je bog jam odredil. Bog je
 najimne she Adama ki deli odlozil,
 ino ga potom, kiaki je is Paradišta
 vrn mogel, ki obdelavanji te semle
 postavil. Sel je pa ki to ne dobro,
 kaj je bog odredil ino gorpostavil?
 Sel je to ne en postituvani stan, ker
 je od boga postit? Nemate li sa-
 to sroka sadosti, s- vashim stanom
 sadovolni ino v njem veseli biti?

Stan teshazhkih ljudi, kerim sem-
 lo obdelavajo, je najstariši stan na
 sveti. She Adam je semlo obdelaval.
 Abel je bil ovzhar. Noe je tudi
 semle, pola delavec bil. Tudi vel-
 ki no preshtimani ludje, firshki,
 poglavari so bili semle delavci. Taki
 je bere od krala Oziafa, da je
 kmetizhko delo posebno lubil. Nedi
 je ando kmetizhkih ino teshazhkih
 ludih stan en preshtimani ino post-

tuwanja vreden stan? —

Od nijednega drugega stana je najprej
Sveliphar ne telki kotičat govoril; Nalga
od stana kmetijskih ino teshapških
ludih. Najprej svojih prelepih priliki, prva
spodob je uvel od ludih vasnega stana
žel to vasnega stana ne najpravlja po
shtimanega, poshtenja vrednega ino
dovolnega?

V stani kmetijskih ino teshapških
ludih najprej ludih shivi. Vsi
gi ljudje, postarimo vuzheniki, predog
ri, mestniki, riktari, poglavari, fo
dati so savolo totih ludih. Neli je
anda toti stan poshtovan ino prestim

Stan kmetijskih ino teshapških
ludih je najhastovileški ino najpotreb
neski na sveti. Vu vasnem deli, vu
skih trudih stoji vse dobro te deshele.
Vi ste roka liblenega boga, s. Kacofe
je vsaki den telko gurr ludih hraniga
Zhi ste vi premošni, ino vate obil
pridelanega jada te senale, taki vsi v
deshele majo to potrebno sa shvosh,
zhi paki vam menka, taki vsi po
menkianje majo; vsi sred vami terpa
jo. Da je teda gledesh na potreben st

vešč vash stan najhrafrovitejši ino naj-
potrebnjši, o taki morete še iste
ga sklenoti, kati poplavan je vash
stan, še to vas vešele, sadovolne s-
vashim stanom more storiti.

Epilogus.

Vi ste prethini, vi ste prostterija vredni,
ne skalošite je, zhi kerri vas savolo va-
šnega stana sametaole, kati tisti je
ne spameter, on ne vej, kaj gov-
ri, ne vej, kaj stori, ne vej, kaj je
vado vreden. Vi nemate sroka, dru-
gim ludem savolo njihovega stana,
ali bolšnega ino leslišnega shivlerija
nevoščlivi biti, vi ste tu ino bote
na drugem pueti prethnešči, kati vno-
gih drugih stanov ljudje, zhi samo va-
še dushnosti vshinite. O sametite
si dobro, kaj žim vam dnef povredal,
ino bote odsdaj s vashim stanoin
sadovalnešči sprosnajte, kati je vel-
ka prethpa, kati velka žena čnega
probošnega, šker blivega, vernega,

pravilnega teshnarskega zploveka, saj
 snajte neizmerno dobroto; kieno je v
 vašemu stanu privezal, ina rejnispri
 bote veseli, dobri no poboshni ludji
 gratali. Amen.

Na XV. nedelo po Trinostitih.

Sakaj je zhrca smert nashih lubi
ino dragih nebi smeli prevesti sh
lostiti.

Ne jopi je. Luki. 7, 13.

Exordium.

Dnesni Evangelium nam eno sha
 loftno prigodenje pred ozhi postavi. Pa
 si toto prigodenje dobro premislino, to
 more nasho perse shalofno postati. Sa
 mertves je bil mladi goetephi, jedim
 jin svoje matere, ene vdove. Sakaj
 na entirat vthupride, kaj je goder mo
 lo shalof povetishati. Naki velko

oft je ta nevolna mati mogla mti:
 Bona vsa slaba, dol v semlo obernje
 ona ino jozhejka grê sa tim mert-
 dym trupom svojega jedinega fina.
 Njega samega je mela. She fi ga je
 gorshopala, taki ta je she bil ver-
 sten mladenc, she fi je vupsala; ka
 bude njoj. Ki lepi pomozhi - she fi
 je mislila: to bude meni trosht u-
 ljenoji starosti, on bude mi enkrat
 kôjo mojo shterb, wantro no grisa-
 denja, kaj fem s njim terpelai, dob-
 ro povernol. Ah! ah! na enkrat
 se njeno savupanje, njen trosht kak
 dirn raskadi. Vso nje veslje je v
 grob nese - ino vs svet je njoj sdaj
 kakiti prasna pufihina. Tel je kera
 mati, ki bi velisho shalost obshuti-
 fa? pati ona vender ne dvojuje,
 neti ne mervra, temush samo v
 titih susah, jiojo shalost kiashe.
 Chesush njoj druga nish ne provej, kak:
 No joshi je - bodi potroshtana.
 Tota vdova nam naj bo sa peldo,
 kak bi se meli potroshtati, ino se
 me prevesth shalostiti phres smert

vastih ljubih no dragih. —

Prosecutio.

Je ja velika shalost, kada se lozhi
 ti moremo od tistih, kieri so nam
 bi no dragi. Tako lozhenje je ma
 ra umirajoshemu, ino tistemu, kie
 preki ostane. Kaki nebi enemu um
 rajoshemu oshi shmetno bilo, kier p
 jo lubo sheno ino svoje otroke oho
 sebe jokati vidi? Kaki je neki sh
 ni no otrokom, ki morejo gledati
 kaki bodo sdaj no sdaj svojega oshi
 svojega osherbniha sjubl? Kaki
 je prijatelom ino dobrim svantom,
 ki vidiyo, ka bo se njihovo dobro p
 jateljstvo no tovarshтво sdaj no sdaj
 rasmetalo? Zhloveti je ali she v
 naturi, ka se spres smert tih spo
 jih more shalostiti.

Ali tota shalost ona tudi p
 velika biti, zhloveti je ona taki vi
 she reda shalostiti, ka od same sha
 losti namer nemre svojega dela opn
 lati. S takishnoy shalostjoj si zhlo

velki sná nashkóiditi na svojem shivlen-
 ii, posebno pa ti na Soravji. V pre-
 velki shalosti zhlóveti sná proti Bogi
 mermráti — s — ednoj besedo, v pre-
 velki shalosti zhlóveti sná vshiniti,
 kaj mu pamet no vera prepovej — to
 pa ti en Kristijan nesme. Ap. Pavel
 pravi, da se mi Kristijani nesmerno
 zhrés smert taki shalostiti, kati listi,
 kerí savupanja nemajo. Kajti taki
 kati mi verjemo, ka je Jezus smert
 ino pále gorstanol, taki tudi verje-
 mo, da bude Bog te potlejne Kristi-
 jane ti — novem shivlenji gorzbudil.

I. Thess. 12.

Vera Kristušova naj vuzki,
 ka je shivlenje no smert ni eno samo
 prigódenje, temurh da s shivlenjom
 no smertjo Bog sam ravna po svo-
 ji največjši mudrosti. Jezus Kri-
 šuš pravi, da pres dopuščenja
 boshpaga neti en las is naše glave
 ne padne. Taki ljudi gvišno smert
 pres njegovega pripuščenja ne pride
 zhrés naš. Ino da je Bog najmudre-
 ši, najsvetjši ino najdobrotivnestši,
 taki on vsigdar to hože, ka je ti

Matth. 10.

nasli frežnosti. Žhi je nam te naravn
no vidi, ka nam smert tih nastih
veliko nevolu napravi; taki Bog bol
vej, kaj je nam hafnovito, ino smert
dushni njegovi sveti voli je podver

Prevelika shalost zhres smert
tih nastih da na snanje; ka sm
t - bozhimi naravnanjami ne sadov
ni, ka je ne stalna nastha vera, sh
bo nastho savupanje.

Nadale nas nastha vera vuz
ka je ta smert nish ne budega,
temush ena dobrota. En zheden kri
stian vsigdar sposna, ka smert
velika oslobodi (rešhi) od vsch ne
vol, kere tu na sveti taki tash
ka nosimo - shico to smert zhlo
vchi prosh grê is tega nevolnega
sveta, ino je gorpodigne vu vishi
no vezhnege svelishanja ino frež
neshega shialenja. Pravi Kristian
je ali smerti nema bojati. Sakaj
bi je ali zhres smert tih nastih
vishe reda shalostili? Žhi so sm
je dushnosti svershili, taki njim

mamo fresco vsehiti, ka so svoj zil
no konez dospeli.

276.

Sadrišh nas našta vera vspehi,
ka bomo našte drage no tublene en-
krat tam pali najšhli. Da bi nas
smert tak raslošhila, ka se nebi nig-
dar vspehi vidli, te bi to ja shalošhno
bilo. Se pa ki ne tak. Toto ras-
lošhenje je le na en kratki zhas, po-
tem pa ki nas smert pali pela k-
našhim dragim ino lubim. Ki zhiem
je ali prevelka ino sdvojesha sha-
lost? Kiada prijatel od prijatela slo-
vo jemle s savusanjom, ka bota
se našhorem drugošhi vidla, njima
je ja shmetno, jospješhi si endrugemu
v rokie segneta, pa ki se vender s-
tem potrošhtata, ka bota se šho-
ro vidla, a kio ravno ne vejšta, jel
bota se vidla ali ne. Šhi se pa ki
pri enem takishnem lošhenji s e-
nim neqvishnim, neslobodnim troš-
tom odlejšhama, kam bole s tem,
ka j nam vera od drugošhvidenja
našhik dragih no lubih pravi. O-
brišhte si ali ošhi vi. vsi, keri pri

grobi vašega ošrč, vaše materē, vaših
 ošrč moshov, vaših shen, vaših pōi
 jatelov, dobrotnikov, vaših otrok je
 znete — ne joste se, kajti bote je pa
 vidli, ino da ste progi povolno shivel
 tak je tam nighar vež nebote raslo
 li.

Sna je ja nekia vdova mislila
 Kia je bog meni mojega moshā is
 ta vael, je le nepreha, kia velike nem
 biti. Sna je nekia sapusthena ghi,
 ki sapusthen jin misliti: Kia so ma
 ni moj ošra, moja mati vmerli, t
 je sa me negovorina nepreha. Je v
 refen — ali to sna tudi kashliga b
 ja biti. O da bi naši pokopni i
 grobov gorstanoli, mor biti bi vno
 tak nekli, kati je Jezuski Jerusale
 skim shenam povedal: Ne joste p
 zpres me, temuzh zpres jami je
 se. Nekia shena bi rekla: O moj
 lubi mosh! ne josti se zpres me, j
 ghi se zpres jam sebe — bog je me
 ne od tebe lostil, na kashliga to
 je nestherdnosti. Neki mosh bi re
 ket: O moja luba shena! ne josti
 se zpres mojo smert, temuzh zpres

va tvojo gisdo, ja kere volo si mene sku-
 pila. Nekki ožpa no mati bi rekli:
 Ne jostite se, ne jostite se, ne jostite se, te-
 mušte jhres vas, Proj nas je is sveta
 elusel na krashtigo vashe ne sprokornosti.
 Taki je ali smert nastih ljubih no dra-
 gih veshkrat krashtiga bashja, neč
 ravno tota krashtiga je dobrotu sa nas,
 kajti taki se vushimo najmudresthemu
 Proji potkorni biti. Mi sprosmamo,
 ka so nasti grehi sroti neval ino su-
 protivshin. Ino se pobolshamo. —

Epilogus.

Ne jostite se, reshe Besusth toj vdovi,
 ino gre, pati njenega sina od mertvih
 gorzbudi, no njoj ga shivega da na-
 saj. Pro jas reshem vsem, keri ste
 vashe lube no Drage Jhus smert soub-
 li: Ne jostite se, kajti tudi nast bo-
 de od mertvih gorzbudil, ino teda
 nebomo nigdar vesh raslosheni — tam,
 gde je nijedno oho ne fusu, net
 nijedno ferze ne odihava. Amen.

Apr. 7.

Na VII. nedelo po Trinajstih:Kak je nedela no svetli maja svetovniZel je slabodno ob sobotnem dnevi v
zhitih? Luk. 14, 2.Exordium.

Shidovi je vsigdar sobotni, svoj svetovni den, sferbno svetili, no sferbno vezt kak je savoved bila - moreti vphasi bol savolo hmanjuktuvanja kak savolo boga zhasiti - bol is shidivosti, kak is poboshnosti. Posebno to od Farisaerov ino Pismavupkenc more reshti. Jesusu je na en sobotni den k enemu visnistemu Farisaeru bil na obed povablen - bil je pak en vodenishen pred njim: to je tuda pravili, ino vsha ino oshi bishli na Jesusu, zhi bi tega detesh nega svrappil. Kristush je nje opitel, zhi bi dopushteno bilo ob sobotnem dnevi vrazhiti? Da pak fo n

to njih ne rekli, taki ga le je svražil,
 ina je reklet njim: Da bi vas keremu
 en ofel ob sobotnem dnevi v študencih
 vsadnol, taki bi ga vi she tisti den oim-
 potegnoli — sakaj nebi jas tudi totemu
 nevolnemu ghlvoeki ob sobotnem dne-
 vi pomagat? Taki je tudi eno drugo-
 krat, kada je enemu njegovo juho
 rotio svražil, pital: Jel je slobod-
 no ob sobotnem dnevi svojemu blisk-
 njemu dobro storiti? Ino oni so pa-
 sili na njega. Taki so tudi mermotali,
 kada je eno zelo plantavo sheno, kera
 je ne vesh ti visleki pogledati mog-
 la, sraunal, ino so rekli: Te sheft
 dnevor v tjedni, te prite, no je
 dajte vraspiti, ne paki na sobotni
 den. Peter paki njim je povedal: Vi
 skashliopi — vafnega vola (junpa)
 odveshete ob sobotnem dnevi, no ga
 na vodo smustite: sakaj nebi jas
 tote zheri Abrahamfke tudi na
 sobotni den odvesal, kiero je Satan
 she ofemrajst let privesano mel?

Lut. 6.

Lut. 12.

Takifsnih, ki bi pretessni den
 taki grevesh oftro der shali, doaj
 med namni nega, takifsnih pash sa-

lasti, ki svetelnega dneva prav ne
 svetijo. Takšne pači jas pitam: Felde
 toto delo, toto opravilo v svetih ni
 v nedelo dopuščeno? Tiste ali dneve
 opomenem k marlivem dersthanji to
 testnega dneva. Majo je pači nedele
 no svetki svetiti:

- I. skus sdersthanje od slushbenega delki
- II. skus sversthanje del Bogi povolniste

Prosecutio.

- I. Ako ravno so vsi kraji, vsi dnevi b
 ji, taki si je on vender posebne mesta
 ali kraje, najmre girliov odebral,
 kere on svoje pisne imenuje, ino v
 kerih kopke posebno zhaftil no hvat
 viti — si je posebne dneve odebral,
 gda kopke, kia bi vsi ljudje njega zha
 stili, ino njemu slushili. Toti k
 slushbi bostiji posebno odlozheni dn
 vi so nedele, kere je sato tudi in
 nujejo dnevi Gospodovi. So nedelav
 bi mi ali mogli Bogi slushiti, in
 sa nasho duško shterbeti. Tega pa

nevnogi ne vshinijo, ino se slushbenega
 delala ali grehov ne sderškijo. V svetesh-
 ni den ne smeste nikistnega dela delati,
 ino ne boj sam, ne ti, ne tvoj sin, ne
 tvojja zhi, ne tvoj klapez, ne tvojja
 dedekla, ne tvojja shivina.

Exod. 20, 10.

Taki ostro je Bog od negda tiste
 velkashitiga, keri svetka ne svetijo, je is-
 vitega spoznati: Shidovi so Mojsepsi v-
 zrusihini enega zhlovetka satoshki, ki
 je v sobotni den derwa bral. Pelali
 so ga pred Mojsepsa ino Aarona: one-
 dva sta ne snala, kaj bi vshinila,
 mislepsi, da derwa brati ne taki velka
 rezh — ali Bog je njima odgovoril:
 Toti zhlovetki ma vmreiti, vso ludstvo
 ga naj kamenije. — Niskanor, en
 Daganin, je ob sobotnem dnevi je s
 Gudastrom htel bojuvati, ino kada
 mu je rezheno, ka tega nebi vshinil
 savolo sveteshnega dneva, si je ne
 nish dat dopovedati, je le boj po-
 zhel, ali je sghubil 55000 ludih
 ino sam projo shivlenje.

Num. 15, 32.

Taki she Bog den deneshni do-
 shkirat kashitiga tiste kiraje, gde se

Jerem. 17.

sveteki ne sveti. On posluhale nesrečni
 betoge (bolesni), nerodovitost, tozho
 poroden, dragozho, kugo, progorenje,
 druge kashlige, kakiti jam skus prosti,
 ka Jeremiasa pravi: Shi bote marla
 posluhali, ino v sveteshni den nebio
 te nikishnega terha (bremena) nosili do
 shus vrata totega mesta, taki bodo
 li shus nje notri shli, ino bodo na
 troni kirala Davida sedeli, ino bo
 je vu veli v totem mestu prebivali.
 Shi pa ki me nebote posluhali, taki
 shim pod vratmi Jerusalema ogen
 shgati, ki bode vashe kishke shon
 zhal, ino se nebode dal vugafroti.
 Oni so moj sobotni den oshpotali,
 ta hozhem moj serd shres nje rasli.
 A keri pa ki sveteshni den
 tijo, tiptim on obezha nebesko svet
 lizhanje no shegen te semle. On ob
 zha potreben desh, obilno sada od
 te no drevja, vina no olja prekisa
 sti; on obezha mir ino pokoj, pr
 zho pri gospodarsuvi ino otrokih.
 Ali kati bi nam on prephe no

hegen dal, zhi premissimo, kakine
 ti svetke na nedelo ofstrunijo: neki
 ja v nedelo vsa jutro delajo, neki v
 nedelo vesper zhe pred polnozhjoj mla-
 retijo, len terejo i. t. v., neki po nede-
 lah rosijo, neki raphune dogotavla
 bio, neki odavajo na kupsujejo, neki
 duge terjajo, neki kopijo zhe sa dru-
 gi den, neki derva selkajo, kose, sa-
 pe kilepejo, polovnjake nabijajo i. t. d.

O strashni so to Kristijani, kieri ne-
 delo na svetki taki svetijo!

Svetestni den je den pospivanja,
 v svetestni den se ali moreta od vsa-
 kega slustbenega dela iderzhati; ne
 praki samo od slustbenega dela, te-
 murrh tudi od vsakega greshnega
 djanja. Ali o tushno i shalostno,
 helko grehov se ravno v svetest-
 ni den vskiri! najvesh je pmano-
 shi vskiri - ono je pash pianshije
 ne gledesh na Kristianstvo, ne na
 lubesen boshjo. Neki ja veshe: Zas
 sem zeli tleden shmetno delal, v
 nedelo bi vinder rad en d'ober den
 mel. Bi zhe prav bilo, da bi svoj

poliphek spil, te pači lepa domo je
 neg do nozhi, do polnozhi v. kade
 mi biki no piazhiwati — shena je
 tudi shejna, pride vepher masha da
 mo gonit, ali she mu perle napijer
 si sh. njemu jede, pači zhi ravno sp
 domo silo ma, taki te optane sedeti.
 Po nedelati no svetkih je najbolj gi
 da potkache. To more vse okirzhu
 no, s. shidoj, tafatom no pserzha
 latom spirano biti, ako bo fabo
 kaj spat ali ne. Po nedelati no p
 kih je najvezh gressnega tovarshva
 ravno v sveteshni den je najvezh
 dekliphoskih venpov sguhi. — Kaj
 te od plesa zhiem rehti. O da bi
 en fin ali ena zhi v delavni den
 na ples shla, taki bi njoj osha s
 batipoj musitko delal govoreh. Ho
 sdaj bosh plesala, ki je felko de
 la? Po nedelati pači, kada bi
 je Bogi plushiti moglo, te nigdo
 nigh ne rehte. Benjamitanji so rek
 li: Vu Silo je en svetki Gospo
 dov, ino so odpelali vnoze deklip
 he, ki so tam plesale. Ino taki

Judic. 21.

o je tudi Satan vzhinil po svetkih pri-
korlesi.

je Pač rešen, jel se gda vezh tuđe-
da vzhini, kati po svetestnih dnevih?
jerda vezh nezhistosti, gda vezh ogovar-
ljanja, gda vezh smertnih grehov?

Gda je telka pence. sašpila? gda je
vezh popravi, kati po svetestnih
dnevih? Gda je vezh špotaanja,
blasnenja (preklinjanja) ino fraje
vzhini, kati po nedelah no svet-
kih? Gda Satan vezh nestošnosti
med sationstimi napravi, kati po
svetestnih dnevih, kada mosti pi-
an domo priklamoteri, pač še
no no otroke sbije? Po delavnih
dnevih je mir, v nedelo pač, ki
je den Gospodov, den pokoja, grē
vse krishom krishishki. Sv. Cy-
rill sato pita: Je to sveteki preti-
ti, kada je vampi (trebiti) ofru-
je, ino naslednostim vse povblno
stori? Jel so ta tiste dela, tiste
pobashne ino Progi dopadlive djan-
ja, kiere bi se po nedelah sversha-
vati mogle?

Dovejte mi sato, gda ali ho II.

gremo dela te kreposti ino probostno
 Mi storiti, gda sa dušno no svelišhanje
 pkerbeki, ghi ne v nedelo? Fel misli-
 te, ghi se preteshno oblezpete, sv. mesno
 poslušate, no smetnega dela ne de-
 late, temuzh zel den ohol hmanjuti-
 jete, ka je ta sveteli pretiti? Bog ho-
 zhe, da je svun poslušhanja sv. mesne
 tudi v reški boshje podvuzhite, kaj
 ti ker besede boshje ne poslušta, tisti je
 ne is Boga, reshe Kriskush sam. So
 pati vnozi, ki pol leta predge ne
 zhujejo. On hozhe, ka bi sv. Sakra-
 mente te pokiore ino resnega tela
 prijeli. So pati vnozi, ki so pet,
 šest let nedejo ki sproveči. On hozhe,
 ka bi je dela te pokiore ino milostiv-
 nosti storile, ali gde so tote dobre dela

Mi smo zhuli, ka je Bog v
 šestih dnevih ves svet stvaril, na jed-
 mi den pati je rozpival. Fel je te
 ali Bog na jedmi den zelo nish ne sto-
 ril? On je vse pogledal, kaj je stvo-
 ril, ino vse je bilo prav dobro. Taki
 bi tudi mi mogli po nedelaki no pod-
 tih gledati, kaj smo ustvarili, v-

Joh. 8, 47.

Katšnemu štani je naša duška, ino
 kati je kaj s. našoj duškoj veštjoj,
 bi mogli pogledati, kaj treba poboljša-
 ti, kaj ta mušiti i. t. d. Kada je
 šremo na dalni pot podati, tali si
 sa sajta pripravimo, kaj mišlimo s.
 jobom vseli. Tali bi je Kristiani
 mogli po nedelah no svetkih na
 pot v. to vešnost pripraviti, no je
 prostkerbeti, ka bi vse ti redi meli,
 kaj bo njim tam meli treba. Sv.
 Gregor pravi: V. nedelo je moremo od
 tega ošistiti, kaj smo v. prestestnih
 šest dnevih prekeršili, ino se spo-
 koriti s. tega, kaj smo šmus tjeđen
 sagrišili. Ino Origenes reče, da
 po nedelah moremo vse ~~delšto~~ ~~ti~~
 štani mušiti, ino sa to duhovno
 kerbeti, zirkve obiskavati, sa od-
 muščenjē grichov propiti, dela te
 milostivnosti storiti, na troga ino
 na nebestie rešiti mišliti.

Epilocus.

Spomeni je, da svetke svetiste, re-

zhe Bog sam. Pri drugih zapovedih
 on reče: Ne umori, ne kiradni i. t. d.
 Pri toti zapovedi pač reče: Spomeni
 se, mej posebno skerb, da sveteki svetiš.
 Sveteki pač morešči svetiti škus sderškan
 nje od službenega dela, škus sderškan
 je od gréha, ino škus sderškanje bo-
 gi dopadljivih del. Te se nebošči mol
 onih kaptig bojati, kere so štres
 svetka odkrunitele odlošene, temuš
 bošči prijel ti šegen, kerega je Bo-
 gšod Bog tištim ošerpat, keri sveteki
 svetijo. Amen.

Na XVII nedelo po Trintuških.

Od lubesni blišnjeja.

Lubi blišnjeja tvojeja kāk same-
 ga sebe. Matth. 22, 38.

Exordium.

Ti pišmeniki je perle dobro znal,

da je ta saporod lubesni bostije ino lu-
 besni blisknjega ena smied najpseviti no
 najpseviti maničstih saporodih v ti po-
 stavi, neg' jel je njo tudi odderšha-
 val, to je drugo pitanje. Najpseviti
 ino najpseviti maničstha saporod, kiati
 ti vsi vešte, je ali: Lubi Gospoda
 Boga tvojega is zelega serša, is zele
 dushe, is zele pameti ino serše ma-
 ghi; tvojega blisknjega pati kiati ja-
 mega sebe. Kiati pati je tota velika
 saporod rastoshi? Rastoshi je taki:
 Tvojega največjštega, najboljštega do-
 brotstva, pres kierega ti nebi bil
 zhloueti, nebi bil Kristian, tega ti
 moreš taki lubiti, da bodo vse na-
 gnenja ino shelenja tvojega serša vse-
 gdar ti njeinu obrnjene, od njega
 saporode, s njim dokonpane — Nje-
 ga ti moreš taki lubiti, da bo tvoja
 pamet spoznala neperesestne njegove
 sverštenosti, ino se nad njimi veselila.
 Tota spoznanje njegovih sveršhe-
 nostih, ino veselje zhras nje more v
 tvoji dushi biti, ni famo v besedah,
 taki da vso tvojo shivljenje po tem

ravnosti. — Njega ti moreš ljubiti svoje
troje moži, s možjo tega tela ino
duše je moreš tesiti, da boš vesel
je njemu dopad. Njegovo volo ispuni
ti more biti tvojo jedino veselje.

Lubesen blišnjega je ravno tako
možno sapovodana, kakli lubesen boš
ja. Sato sta tota dva sapovedi tako vkup
sjedinjene, da zhi je edna ne obder
shava, tudi ta druga ne je spunjena
pres lubesni blišnjega nemre biti ma
va lubesen bošja. Da psaki od totih
velkih ino najpreštimanjših dveh
sapovedih v eni pol vuri nemore je
vse povedati, kaj treba, taki hazhem de
nes famo od lubesni blišnjega govori
ti, ino potiasati, da Kristush lube
sen blišnjega 1.) sapovej, 2.) sam lepo
peldo da, 3.) velke naplaphila obzha.

Prosecutio.

- 1.) Kaj je blišnjega ljubiti? Blišnje
ga ljubiti je blišnjemu prosod ino vsig
dar dobro sheleti, dobro storiti, ino vse

ga je sderškati, kaj bi mu nepovolno ali naskodljivo bilo. Ino toto lubesen more zhlöveti vsakemu skiasati, naj je stana ali naroda katikškega zhc. Tri tem si ja nekii misli: Kati bi jas mozel kmetiskiega ali shelariskiega zhlövetka sa lubo meti? Jas sem ja plemenitega stana — ali drugi: Jas sem ja ja purgar — ali drugi: Jas sem ja velike vushenosti, visoke mudrosti — ali drugi: Jas sem ja bogat, no sem gospod — kaj je kmet ali teshagški zhlöveti proti meni? To vse nish ne vala. Kristuski projim Fogrom, ino nam vsem pravi: V tem bode vsaki zhi sposnal, ka ste moji Fogri, zhi bote se med sobom taki lubile, kati sem jas vas lubil. Takiali troshitati, kier je shaloffen, pomagati, kier je v potrebozhi, ravnati, kier je sablodil, pomiluwati, kier je nepreshen, se veseliti, kada je preshen — s edno besedo pri vsaki priliki prijatelstvo skiasati — to Kristuski saporveda. Ino taki je bila lubesen prvih Kristianov, kati Tertulian predosti. Oni so takio

Joh. 13.

Kierb meli endrugemu pomagati, ino
 so taki sloshni no mirni med jobom bi-
 li, ka so sami listi, Kieri so sv. Evange-
 lium savengli, se zjudivali ino so rekli
 Oglejte, kati so Kristiani dobroferzhni
 proti endrugem! Ino takishna bi mog-
 la tudi med nami lubesen biti - ne-
 o smilern bog! Kuenenje ino bitje me-
 brati no sestrami, vu veli vsakia
 no perd med rodbinoj, nevoschli-
 voj, nevrashstvo, nesmilernost proti vde-
 gim, vkarjivanje ino kirivize - to
 je med sdajnimi Kristiani dosti bol po-
 gostim snajde, kati lubesen blisknjega.

O kati zelo drugarhi nas Jesush s-
 vojnoj lastnoj peldoij vuzhi.

2.) Preshtimavajmo njega od njegove
 perve vure, od te vure njegovega zpla-
 velikopostanjenja ino do one dobi, kada
 je v nebo vset. On je v siromashtri
 narodi, ino v tem potiashe, da ghi
 on kati bog no zhloueti siromashtro
 sa lubo ma, tudi mi siromashtric
 tudi lubiti moremo. Kada on svoje
 bestii navukl sa zhne vuzhiti, taki on
 povsod potiashe, da drugo nize bol.

ne sheleje, kati to, da bi ljudje le fresh
ni bili. Najprvi zhrdedesh, kerega je
v Kani Galilai storil, kiashe, ka
mu je skmetno bilo, ka so gostje ne
vina meli, pristkerbel njim je sato
skus projo boshjo mozh prav dobrega
vina, na snanje dajosh s tern, ka bi
ghlovetki vepkirat od svojih skerbih,
opravit ino dela je poshinol, ino
jami jebi pati drugim eno poshteno
veselje napravib.

Kati rad je on nevolnim poma
gal — keltokirat je gobave opihstil,
keltokirat druge beteshne svraphil,
plantave storil ravne, flaksim dal
pogled, gluhim flishanje. Dovjod je
on nestrudno ishal te sgablene ovshi
je. Dvakirat je skus projo boshjo
mozh s nekierimi kiruki vepkih
jeser ludih nahranil. Ta vdova,
keroj je njeni jedini sinko umrel,
je mu je taki smilila, ka je nje
ga od mertvih sbudil, ino njoj shi
vega nasajdat. On je notri shel ki
takshaim, kieri so vshitni greshni
ki bili, ino je pri njih jel, ino
skus toto projo ponisenje skasal

lubesen proti njim. Enkrat je ena o-
 zhitna velika gressinija pred njega pripse-
 lana, zhras kero so vsi she pod vunsreklilo
 da more s kamenjoma popisana biti,
 on pa ki je v prah sapiral: Ker is-
 med vaj je pres greha, tisti naj bi
 prvi kamen gorsdigne, no v. njo ver-
 she.

Taki Jesuši prosoj s. projoj pel-
 doj krashe, kati bi zhloueki svojemu
 bliskujemu mogel dobro sheleti, dobro
 storiti, miren no dobrotliiv biti. Kaj
 pa ki she nash lubleni Svetspar sadnih
 vshini? O on na krishi visesh svo-
 jo lubesen s. goropranjom shivlenja do
 Konpha. Sel je na zelenu sveti more
 gdo najti, ki bi takishno lubesen pro-
 ti zhloueki skasal? O ti nepresesh-
 no dobrotliivi Jesuši! ti telko pre-
 nesesh, sam rad telko prestanesh, ino
 to vse na haseti zhloueki, a jaz mi
 pa ki, katishno lubesen mi nastremu
 bliskujemu skashemo? Ti si tega
 zhlouekia lubil do sadnje vure, mi
 pa ki ga sovashimo no sametavamo,
 ti si tiam ludem dobre navuke dal,
 mi nje spashamo, ti si vsakega

prijatelno opominjal, mi pa ki nashe
 mu blisknjemu vse sponosimo, ga o-
 govarjamo, ino gerdo sprotamo z hres
 njega; ti si falinge z hloveshanfke s-
 terplivostjo prenesel, mi se jesimo,
 zhi le gdo kraj malega prekerfki;
 ti si vsakemu telko dobrega storil,
 mi namer ne smislimo, ka bi komu
 kraj dobrega vshinli — O katishna
 je to lubesen blisknjega? Stanovito.
 ne smo vredni, ka se po tebi Kri-
 stiani imenujemo.

3.) Kraj pa ki Kristush obezha tiffim,
 keri prozega blisknjega lubijo? — On
 repte: Dajte, taki se bo tudi vam dalo.
 Ako ali nashe mu blisknjemu pravo ket-
 fchansko lubesen stashe mo, taki naj
 bode tudi on lubil, ino bode storil,
 ka bode nasha vest mirna, ka bomo
 seufem sadovalni, stalni v dobrem,
 ino enkrat veshnega svelishenja delesh-
 ni. — Nadale Kristush tiffim, keri
 prozega blisknjega lubijo, obezha tudi
 shegen semelstki. She v starem Testa-
 menti Moq pravi: Te dobishi ves she-
 gen od roze nebestie ino od radovitosti

Luc. 6, 28.

Gen. 27, 28.

397.

semle. — Nadale Kristuški tištim, Kier
 svojega blišnjega lubijo, obozha odpuščeno
 je gréhov. Odpuščite, taki bode tudi vam
 odpuščeno, so besede Kristušove. Kier
 najpre svojega blišnjega lubi, tišti mu
 vse nad odpušti, Kier vsaki svojemu bliš-
 njemu odpušti, tištemu tudi bog odpušča.
 L. Kieroj meroj vumnerite, s. tištoj bode
 je vam nasaj merilo.

Luc. 6, 37.

Luc. 6, 38.

Podajte se v mišljenji ta na sod-
 bo bostjo. Gdo bode tam največjšo hvalo
 mel? Komu bode je največjša štěst-
 rila? Gdo bode ti tem nebesnem gostu
 vanji povablen? Tišti, Kier je te lažim
 nahranil, tim shejnim piti dal — Kier
 je te shalošne troštal, popoštne na-
 stan vsel, siromaškom pomagat, s. ed-
 no besedo Kier svojemu blišnjemu tel-
 ko dobrega storil, Kierko je mogel, tišti
 bode v. to večno veselje posvan. Vsem
 tištim bode te Kristuški rekiet: Poj-
 dite sem vi isvoleni mojega Oziê,
 vsemete to Kralstvo, Kiero vam je od-
 sahetka she pripravlerio. Kijati
 Kier svojega blišnjega lubi, tišti je
 sašoved ispunil, so besede sv. Apo-
 Pavla.

Matth. 25,

Rom. 13, 8.

Epilogus.

398.

O moj Jezu! obudi ti, kaj jaz ne morem, perja mojih poslušitelov, da bode vsaki svojega bližnjega kakor jaz mega sebe lubil. Tvoja sapoved, tvoja pelda, ino naplappila, kere ti obeghastu, naj naj na pravo lubesen bližnjega gene, da, kada tvojo sapoved spurnino, tvojo peldo nasledujemo, tudi tvojih oberpanjih, tvoje milosti v skienjenji, tvoje pomosti na smertno vuro, ino potem vežnega svetizhenja delestni postanemo. Amen.

Na XVIII. nedelo po Trinitustih.

826

Gréh pernese beteg tēla, beteg raki sravje duše.

Savijaj se moj sin, odpusteheni so tēbi tvoji grēhi. Matth. 9, 2.

Exordium.

Kada ti dnestini Evangelium preberem, taki najdem v njem posebno tri velike rephi: Tih mostih veliko savopanje k. Jესuski, to veliko nevoło tega s. shlakom udarjenega, ino to veliko prepko, kero je njema Jესuski dodelil. Ti mostije, ki so tega beteshnega na postelji teshepega k. Jესuski prinesli, so taki veliko vero no savopanje na Jესuski meli, kta so, da je savolo veliko vnostine tudstva ne mogozhe bilo k. Jესuski priti, nakhish oddelati, no tega beteshnega na vojtkah dolpuštki. Na tega beteshnega pa ki gledesh najdem njega v taki bolesni, kta je je vsem nasoznim milil. Sadrih gledesh na njegovo zhrudestno osdravlenje je zpires njega rasvejetim, ino mu jresho vojtkim.

Najbol v ozki padajosho je njegovo osdravlenje, kajti ako ravno je on snal, kta je Jესuski ose mogozhe, tudi njega sdravega storiti, je vender si mislil, kta mu nebođe pomagati htel, kajti je savolo vnozik vojtkim grehov sebe

nevrédnega sprosnal, od Kristuſta
 ſvraſhen biti. Kristuſt paſi vendar
 njega ſdravega ſtori najprele na du-
 ſhi, govoreſh: Sarupaj je moj ſubi zlo-
 veki, tebi ſo tvoji gréhi odmuſiheni.
 Ino kada ſo ti gréhi odmuſiheni, o-
 ſdraviſh tudi na teli, kajti gréhi
 ſo sroti tvojega betiga. Uzháſi je Je-
 ſuſt njega tudi na teli ſdravega ſto-
 ril, govoreſh: Stani, vsemi tvojo ſo-
 ſtelo, ino poidi v tvojo hiſho.

Taki kak je toti zhlaveki ſo
 gréhi beteg dobil, ino v betegi ſhe
 le sprosnal, ka je ſapoved boſhjo pre-
 lomil, taki je ſrepha ſa vſakega betak-
 nika, kerega beteg na pobolſhanje
 ſhivlenja gene. Tas ſato reſhem: Gréh
 perneſe beteg tela, beteg paſi perneſe
 ſdrauje duſhe. —

Proſecutio.

Zhlaveki, kada ga je bog ſtvoril, je
 bil najpreſtkimaneſho ſtvorjenje. On
 je ſhivel, reſhe ſo Auguſtlin, v u ve-

jelem Paradishi, kakl je hotel, ino kakl
dugo bi hotel. V njegovem teli je stalno
sedavje bilo, ino v totem njegovem spre-
nem stani je njega nih ne spremljati
moglo. —

P. 48, 13.

Ali ti zplaveti, dokl je v toti
prezhi bil, je tega ne rasmel. Vun je
stegnol svojo roko, ino segnel po nesre-
čno sebi ino vsem svojim otrokom. Opréh
je vzhinil, ino njegova freshnost je bi-
la prosh. Opréh je bil sroki prikrajsh
nega shiolenja, gréh je bil posheteti
vnoгих betegov, vnoгих teshav, kakiti
ozhitno je. pismo pravi: Sa vse ludi
je velika nevolnost stvarjena, ino na
damove otroke je teshki jarem nato-
shen od tistega dne, kakl je narodija,
ino do dne pokopanja, kada je nasaj
povernejo v semlo.

To dčte, kada lush tega sveta se
gledne, svojo nasozhnost s jozhom na-
snanje dá. Kuma je na svet poro-
di, takl ono she vnoгих nevolam pro-
ti gréh. Nevolna deca! she namer-
nemrete greshiti, pakl she telko texpri-
te, kaj so drugi sakriveli, ino njih

va krashtigo je Bog vam gornalostil. Ste
v plenice poviti vunstegnete vaše
rokiže, ino nigdo ne rasme vašega
jozpa, ino zhi ravno vaše matere pri
vas sedenje se veškirat rasjozpejo, vas
vender nemrejo potroshtati. O ti slo
zhesti gréh!

Da Bog ali tik nedustnih
otrozhishov ne sašona savolo tuzhie
ga gréha, kati bi on naj sašonal, ki
jmo se telkhotirat v naše odurne
gréhe nasajpovernoli? Kati bi naj
on od betega ino drugih nevol obar
val, ki jmo si ste telkhotirat krasht
tigo saflustili? — Kier pati misli,
ka je beteg ne krashtiga tega gréha,
tisti naj poslušna, kaj Kristush pravi,
kada je pri Jerusalemski jeseri ene
ga ste 38 lét beteshnega ovrashil.

Olej, rezhe njemu Kristush, glej, ti
si sdaj osdravil, pati ne gréshi voh,
ka je ti nebi ste kaj hujshega sgo
dilo. Jmo Ap. Pavel Korintanpomi
savolo neurednega vshivanja sv. réšne
ga tela pravi: Sato je telko betesh
nih no slabih med vami, da vnoji

Joh. 5, 14.

I. Cor. 11, 30.

nevredni k misi boshji pridejo. Sv. Fre-
nans, sv. Augustin, sv. Cyprian, sv. King
soptomus ino vnozi drugi kirkiveni va-
zheniki to vse poterdijo.

Ako pač pri pedozhanstvi Kir-
stuska, Ap. Pavla, ino kirkivenih vish-
nikov she issaj ne verjesh, ka je grak
sroki betega, taki se, kada sbeteshap-
po narozhenji preroka Jeremiašha pr-
taj ino preifiki tvoje zeste, tvoje po-
ti — ino pogledni, ka je v tvoji v-
sti. O tam bosh odurnost porushenja
najshel — najshel bosh, ka ti si tojemu
blishnjemu poshtenje jemat, ka ti si Kir-
vishno blago pod je vletel, najshel
bosh, ka ti si neodushnost sapelal. Sp-
tauj taki tvojo vest, ino sposnal bosh,
da je tvoja odurna shivljenje sroki to-
jega betega, sposnal bosh, da je saplu-
shena to tebi kashliga, kajti si veli-
ko sagreshil.

Ino ravno toto sposnanje bo-
de tebe taki ka ti dnešnega k Jesushi
perneshega, na duhi, pač morbili
tudi na teli sdravega storilo — kaj-
ti taki ka ti si savolo graha na teli

zbeteshal, taki bosth navolo betega na
 dušni osdravil. — Betega je vsaki bo-
 ji, da ne premislimo, ka nam beteg
 sná ki velkem kaški biti, ne pre-
 mislino, ka je beteg na osdravljenje
 dušne, ino ravno štus beteg soeliphe-
 nja vrédni snamo postati. —

Gda dušna osdravi? Dušna osdra-
 vi, kada zhlöveti proje gréhe sprosta,
 sgriva, no potkoro vzhini. To paki
 je gvištino v betegi sgodi. Šti je zhló-
 veti rigdar na projo gréšino shiolenje
 ne smissi, taki je v betegi gvištino
 na nje smissi. Manasses, on naj-
 presptimaneshi kral Israelški, je
 bil 12 lét star, kada je sa krala
 bil postavljen, ino je 55 lét kralo-
 luoal. Prékli je je dal vsem gré-
 nam ino hudobnostim: On je v to
 zirkivo pravega Boga bolóane (kri-
 ve boge) noterpostavil, ino je s
 svojim odurnim shiolenjom Hudei
 ino Terusalemi taki velkio pohuj-
 šanje davat, ka so vesh hudega
 vshinili, taki perle Toganini, ke-

II. Paralipo. 33.

re je Gospod Bog pred obližnjom tih Is-
raelitanzov pokazoval. — Bog ga je op-
minjal, pač je ne hotel ogledati, temuč
je le nadale grešil, taki dolgo, kia so ga
Assyrianski vishiški vlovili, ino v tie
tinah no sakilepnih svesanega v Baby-
lon v jezho djali.

Manasses! gde so sdaj tvoji bolva-
ni, Kerim si bostijo zhaft skasad?
gde je tvoja visokost, v Kieri si per-
le bil? gde je tvoja nephistost, v Kie-
ri si perle shivel? gde je tvojo ljud-
stvo, Kiero je od tebe ino od tvojih gre-
hov si peldo jemalo? Vse je prozhi, vse
se je raskadilo kiali dim. Manasses
v jezhi od vseh sapushehen tuguje, bo-
lezhina na rokah no nogah od tie-
tin, teshava od smerdezhne temnise,
teshava savola dolponishenja njegove-
ga perle taki gisdavcega shivlenja. Od
vseh stranik obteshen sashne je sosa-
vati na Gospoda Boga svojega, vpoli-
ze plava v sgrivanik fustah, ino
s taki vrozhnoj probashnostjoj je pro-
fil Boga, kia je poslukhol njegovo

prošnja, mu odpuščil njegove gre-
he, ino ga drugo^{ga} v Jerusalemi sa
krala postavil.

Odkod, m. l. Kir. odkod je prišla,
ka je je toti sevsjema slovesni kral
taki hitro povernol? Neli so ga kie-
tine povernole no jesta? Ino greš-
nik, kada ga beteg na postelo satio-
va, nebode li si te smislil, kati vso
veselje te semle na enkrat kones, ma,
nebode li se smislil, ka bode morbiti
naškoren v to nestionstno vestnost
je mozal odpraviti? Nebode li ga
njegova grisešpa vest teda nagibala
poj razhun sgotoviti? Bode se teda
spomenol is svoje mladosti, ino is gre-
hov v mladosti storjenih. Vsa kio po-
hujšanje od njega dano bode pred so-
bom vidil. Stranjstke mesta no tem-
ne kote, v kerih je to gerdo nezhi-
stost vzkini, bode pred sobom vi-
dil katihi mesta svoje vestne fra-
mote no terplenja. Se bode od na-
šne svelizpeške vere drugasthi mi-
slil, kati je te mislil no govoril,

dotilam je sdrav bil. Te bode spošnal
ranjenega no Kirishanega projeja Svel
lizhara.

Čno kaj bode si te naprejusel
storiti, ka bi se vestne kaptige ognol
On bode pomozhi istial, kiere je Je
suh Kiristush proji Kirkvi dal na
svelizhanje vseh grešnikov. On bode
Boga sa milost, sa dobrotivnost, sa
smilenje profil, ino bode s sgriva
nim serjom pred namestnikom bosh
jim projo Kirivipo spošnal, kier bode
ga od njegovih grehov odvesal, ino
s Kiristushom rekiet: Savupaj je
moj sin, odpuscheni so tebi tvoji gre
hi.

Epilogus.

O kati vnogi grešniki bi sraven v
pekiet prishli, da njim nebi Bog be
tega poslal, v kierem teda spošnajo,
kati so žalili, ka so sa grehom
taki dirjali, na Boga paki zelo po
sabili. O lubesniwi vsegasnajozhi
Bog! smetno je to bremeri tega

betega, tешkii je stan onega betesh-
nega zhlouekia, negi phi vidish, ka
je mi drugash nebi pobolshali, tak
kashpigaj naj rajshi sdaj s. bete-
gom, naj rajshi en kirateki zhaf ter-
pimo, no je spokorimo, raj kati
bi nespokorjeni vmerli, no na ve-
ke tam mogli terpeti. Amen.

Na XIX. nedelo pro Fintiushtih.

Od posvanja ino isvolenja nashiga.

Dosti je posvanih, ali malo je isvo-
lenih. Matth. 22, 14.

Exordium.

Vunta ga versite vu mureshno tem-
niso, kaj bi on tu, kati je on pod-
vopaa k. totim goshem juriti, kil je
ni uridan, ka bi med njimi bil?
Vunta s. njim. M. post. gdo taki

827j

ostro sapovedavle? pa ki gdo je to, ki
 bi mogel v vunenšno temnico versta-
 biti? Is Evangelja smo zvedeli, da je en
 kralj prejemu sinu gostuwanje napra-
 vil, ino njih dosti povabil, med ke-
 rimi se je pa ki eden snajshel, ki je ne-
 mel gostuwanjskega oblephala. To je ta-
 li tisti fironaki, kiga je kralj skus dve-
 ri vnaporinol, no sapovedal ga v v-
 nenšno temnico versti.

Sakaj pa ki se je ti kralj te taki
 moghno raslutil z hres njega? Ki temu
 treba snati, da je te tota navada bila:
 kada je en povetishni, firshht ali kralj
 gostuwanje napravil, tak je gostem tudi
 eno posebno oblephalo naprejal, kero
 so na njega poshtuwanje si mogli obleph-
 ti. Ker si teda tistega oblephala nebi
 bil oblekel, tisti bi se kralji bil same-
 ril, kajti mu nebi bil dostojnega posh-
 tenja skasal. En takishni se je snaj-
 shel med timi gostimi, od kerih dne-
 ni Evangelium govori, en takishni naj-
 re, ki je ravno v tem projo proti kral-
 ji nesahvalnost no neposhtenost skasal.
 Z hres tatega se je teda kralj taki ras-

ferdil, kaj je sapovedal ga svesati no ga
vanverzhi va vunešnje temnižo, karni
neti svetlost tega dneva, neti sunčna
toplota ne pride. Tam naj objezhe svo-
jo nemarost, ino naj terpi, kati si je
saplushil.

Snajte pači, da je toti malaoređen
zhlaveki prispodoben takišnim Kristi-
anom, keri samo ime Kristiana ma-
jo, drugo pači niže. Oni ja shelejejo en-
krat k-tem nebestnem gostuwanji spi-
ti, pači je nežejo s-gostuwanstnim ob-
lepnom, je nežejo s-kierščanstwimi
kierposstimi oblepiti. She den denešnji
bi Kristusi mogel rešiti, da je dosta
poswanih, pači malo iswolenih, kaj-
ti dosti njih je v-kirkwi Kristusko-
vi ali v-skupščini pravovernih Kri-
stianov, oni so kierščeni, zhujejo na-
vuki sv. Evangelja; ali malo njih je
iswolenih, malo je pravih nasledni-
kov Kristusovih. Pitam ali, da
jmo vsi poswani, keri ismed nas pači
so iswoleni? Na to bom v-moji dneš-
ni predgi odgovoril. Paterpste.

Prosecutio.

Vsi ljudje so na Kristianstvo posvoani,
 kajti kerschanfke vere navukli so sa vsi
 ludi, sa vsi ploverhanstvo, sa vse narode
 od is'hoda do sahoda junza. Kerschanfka
 vera same takifine respnize
 no navukie v sebi sadershava, ker
 sa vsakega ploverka, naj bo od kerega
 ga goder naroda, is kere goder deshele
 Kristush je tudi htel, ka bi vsi ljudje
 njegovo vero, njegov navukli goroseli. Gle
 je reknel pojim jogrom, ite so vsi po
 ti, ino vuspite vse narode, kerscha
 vajozhi nje v imeni Ojhe, ino Sina,
 ino Duka svetega, vuspite nje obder
 shavati vse, kajgoder sem vam sa so
 vedal. Toto Kristushovo velenje pak
 she se je do dnefnega dne ne zelo do
 punilo, so she zeli narodi, ki so ne
 Kristiani. Entirat pak bode se to
 spunilo, ka do vsi narodi Kristi
 ani.

Matth. 28.

Mi, ki smo v kerschanfki sem
 li rojeni, smo vsi na Kristianstvo
 posvoani, da smo vsi kerscheni,

Kerst je pači prvo spomenje Kristi-
 anstva. Mi smo od prve mladosti še
 je vuzhili naukie vere kerščanške,
 mamó kerščanške vuzhenitje, mamó
 knige novega Testamenta, kionphi
 Evangelje, mamó Kristianske žitkve,
 v kerih svete Sakramente prime-
 mo. — K Kristianski je pači po-
 trebno, ka smo tu na semli pravish-
 ni, poboshni ino dobri, ka bi takite
 da po smerti to veshno svelizhenje sa-
 dobili. Vfaki bi mogel s svojim sta-
 nom sadovoln biti, vfaki bi mo-
 gel s totim talentom gospodariti,
 keroga mu je Gospo. Bog dal, vfa-
 ki bi mogel dušnosti svojega štana
 ispuniti, vfaki bi mogel sebi no dru-
 gim k nastki biti, vfaki bi mogel
 tudi te kude dni potenplivo pre-
 nesti, vfaki bi mogel Bogi verno
 služiti. To je naško posvanje na
 sveti.

Mi Kristiani smo pači tudi
 k veshnem shiolenji posvani. Na
 vete mamó s Kristušom shiveti,
 no je s njim veseliti, njega v bla-

shenem boshanstvu gledati, ino s njim
 v vepni svetlosti prebivati. Na svetino
 je nam tam naplaha, kaj tu is lubesni
 proti bogi terpimo; nitiska skreb nam
 tam ne bode glave terla; nitiske bole-
 ni, nitiske nevole, niti smerti je tam ne-
 bomo meli bojati.

Glejte, tega je ali mamu vzhakati,
 nebo bode nasha domovina. Po smerti
 mamu to vepno blaskeno shivljenje, ino
 tam sadobino vse, kaj smo si tu na
 semli gda saflusli. O da bi toto na-
 sho lepo posvanje prestimali! Vnogi
 narodi bi se veseliti, da bi prilitio me-
 ti, v Kerschanški veri podvuzjeni bi-
 ti, mi paki, ki smo v Krissianstvu
 rojeni, ki vsaki den od nashih star-
 shih ino vuzhenitico Kerschanške re-
 je zhujemo, smo pri vsem tem taki
 nemarni, ka te velke preshe namer-
 ne spsavamo. Po tem paki tudi pri-
 de, ka, alio ravno njih je dosta po-
 svanih, je se malo isvolenih.

Paki vunder pri toti besedi vsa-
 ki najperte na se smisli, jel bi bil ja-
 mo posvani, ali paki tudi isvoleni.
 Paki je to tudi eno veliko pitanje, kaj

ti v tem to veštno sveličhanje stoji.
Vfaki bi ali rad snal, zhi bi med tifti
mi bil, ker. bodo v nebeja prishli.
Na to pati snā vfaki sam jebi od
govoriti.

Moj Kristian! zhi je tvoje shiv-
lenje takšno, kati kerfchanška vera
sajpovej, zhi skastest tubesen proti
Bozi ino blishnjemu — taki si ismed
tih isvolenih.

Ti ožha, ti si ismed isvolenih,
zhi pri tvoji hiški lep red deršihš,
zhi sa te tvoje škerbihš, tvoje otrok
lepo garsredihš, raonajozhi nje sa pi-
ta na škerblivost, na zhedno sader-
shanje ino na roboshnost, zhi tim
tvojim s dobroj ino lepoj peldoaj na-
prejgresh, zhi s tvojoj shenoj v le-
pem miri no sloshnosti shivihš, no
tvoje otrok vuzhish, kati majo svo-
je matere poshtuovati ino lubiti, zhi
vfakio pohujshanje od tvoje hiške
prošt deršihš, ino povjed poshte-
nost, pravishnost, svetost skastest
s enoj besedoaj, zhi tvoje ožhiastie
dushnosti po sajpovedi boshji spu-
nish.

Ti mati, ti si med timi isvolenimi, zhi si tvojem moški svetla, no
 mu v vsem ti - pomožji, zhi ga si po
 doj no bejedo od hudega nasajdershišk,
 zhi mu v naglosti prehenjaste, zhi
 pri tvojem gospodinstvi povjod snastu
 nost, red, skoparnost no mernost obde
 shisk, zhi tvoje she s mladega vespisk,
 kati je majo sadershati proti Bogi ino
 proti ludem, zhi si spametna, pošht
 na, ponidna, zhištega sadershanja,
 zhi si mirna no dobrotliva, zhi ni
 koga ne ogovarjast, temuzh v tvo
 jem govorenji ino djanji boshjo sa
 poved obdershisk. —

Ti sin, ti mladenez, ti si
 med timi isvolenimi, zhi je grešne
 ga, slozhestega tovarštva ofiblest,
 zhi ništ gerdega ne govorish, zhi tvo
 jo ferse zhišto derhisk, no ga ne
 vtepesth s neshistim misslenjom no po
 shelenjom, zhi je nemarnosti var
 jesh, zhi rad storish, kaj ti tvoji stari
 zhi veprejo, zhi s tvojimi brati no
 sestrami v lepi slostnosti no mirno
 sti shivish, zhi tvoje dushnosti prosti

blisknjem ino proti naprejpоставle-
nim rad doveršiš, zhi tvoje vuspeni-
ke poshtuješ, zhi se rad kraj dobrega
vuspiš, ino po tem shivish, zhi se
prekorečnosti, svaje, misiranja var-
ješ, zhi škôš Boga pred ošmi maš,
ino se va vseh tvojih djanjih no re-
zkih na njega smišliš — s. cdnoj be-
sedoj, zhi si prav zhednega no Boga
dopadlivega saderšanja.

Ti zhi, si si med timi isvoleni-
mi, zhi se poshteno saderšiš, zhi
tvoje serze od nezhiških mislih no so-
shelenjih zhišto obghuvaž, zhi se in
zela vzov svêšto ogibleš, zhi tvoje lu-
be stariš, no tvoje naprejpоставle-
ne rada bogáš, zhi si škierbna,
no rada deláš, zhi lepo poboš-
no Boga slušiš, ino sveto presti-
što Divizo Mario lepo nasleduješ.

Vi klappi no detile, vi vsi slu-
sheški tedje, vi ste med timi is-
volenimi, zhi vašim gospodarom
no gospodinjam, vašim gospodom
no gospram škierbno no svêšto slu-
shite, no njim protikorni ste, krajši

je zapoved boshja, da vsaki svojo službo
bo sveto more opravlati. Vi ste is-
voleni, zhi je grešnih poshelenjih o-
giblete, zhi ste zadovolni, praktični,
boglivi, mirni no slošni, zhi ste pri
vsakiem deli pšerni, v-
naproti zhi-
nati no nevolati poterplivi — s-
ednoj
besedo zhi vse storite, kaj ste vi va-
šom stani-
dushni storiti, taki ste mi-
tini izvolenimi.

Vi vsi, kaj vas je tu nasozhi,
vsi ste izvoleni, zhi vsaki Evangeli-
ski naviti, kerega no nedelati no
soestkih zhužete, v-
ferze goprime-
te, no po tem shivite.

Taki ali vsakišni jam lehtio
sna, jel je med timi izvolenimi
ali ne. Ali morbiti je tudi od naj-
more rezhti: Vnogi so posvani, ali
malo njih je izvolenih. Depišno,
shalost no strah more zhlouka oble-
teti, kada premisti, kati mi Kristi-
ani shivimo. Telko merških pre-
greštvih, telko preticrednosti, tel-
ko nezhišnosti, telko fraje no ~~fraje~~
jovraštva, telko krivize! kati

bi se takšniki mogli med te isvolene
 šteti? Kak bi se tak moglo kraleft
 vo boshjo sadobiti? Koliko je spaj
 de ogovarjanja, odurjavanja, kiri
 vik prisegih, nevojčhliivosti, vkan
 juvanja, nemarosti, nepotkornosti,
 jerda no jese - ino drugih odurnih
 pregreštvih. Leni smo v službi
 boshji, k'epni sa dobre dela. O kati
 malo je tistih, ki bi s pravim gostu
 vanškim oblezhalom oblezheni bili, ino
 kati nesogovarno velka je armada
 tistih, ki nemajo gostuvanškega ob
 lezha! Dosta je posvanih, ali ma
 lo je isvolenih. Posvani so ja vsi,
 mladi no stari, bogati no siromash
 ki, prestotimani no priprosti, vsi
 so posvani ki milosti boshji štuc
 Gesusha Kristusha, ki spoznanji
 njegovega presvetega jmena. Neg' is
 volenih je malo - vnoqi se od Kri
 stusha mozh loštijo, vnoqi pravo
 vernim Kristianom štucot delajo,
 no so keršhanški obširni ki ne
 jreški no ki pogublenji. —

Epilogus.

O taki šte dnej saphrimo, pred Bogom ino pred ljudmi taki shiveti, da ne bomo jamo posvani, temuš tudi in voleni. Tu šte ja vsi vkup shivimo, slošestni no dobri, ičvoleni no ne ičvoleni, neč kada Gospod na sodbo pride, bodo ti hudobni na levo, ti pravizni na pravo stran postavljeni. Škerbmo se anda, da na stran tih pobostnih, ino v tovarštvu tih ičvolenih pridemo, gde bomo s Gospodom Jezusom na veke se veselili. Amen

Na XX. nedelo po Trinšushtih.

Od srezhe no nesrezhe histnik tovarštvih.

Gospod! pridi dol, perle kati moj sin vmerje. Joh. 4, 49.

Exordium.

En kraljevski poslušnik je k Jezu-
 ši prišel en dan s' hoda, ino je pro-
 sil njega, ka bi njegovega še vmi-
 rajoznega sina sdravega storil. Jezu-
 šu je ne vstaji obeghal, temuš mu
 je rekel: A ka vam zbudeshov ne delam,
 taki ne verjete, ka bi jas bil ti obegha-
 ni Mešias. Tote besede je Jezuš ofe-
 mu Sidovskemu ljudstvi povedal, kaj-
 ti je ono pri teltkih zbudskih, teltkih
 navutkih, teltkih petdah njega le ne
 stelo sa Mešiasa sprosnati. Si kra-
 leovski poslušnik je drugokrat pro-
 sil govoreč: Gospod! pridi, kajti je
 še nevarno. Si dobrotivni Jezuš
 njemu reče: Jdi ti le domo, tooj
 sin shivi no je zelo sdrav. O kati
 so tote besede tega poslušnika ras-
 veselile, kati je on veselo nasaj do-
 mo beshal! Na poti so mu še nje-
 govni klappi proti prišli, no so mu
 hitili pravit, ka je njegov sin še
 sdrav, ino svedil je od njih, ka je
 ravno v tisti vuri osdravil, v ka-
 ri mu je Jezuš rekel, ka je sdrav.

Nad totim pphudshom, ka je Jezus njega
 stravega storil, ako ravno je ne namer pro-
 njem bil neki se ga doteknel, se je ja vsi
 pphudilo, ino ja vsi na njega vevvali.

Glejte, m. Kri. Kaki se je vsa hisha
 tega Kralovskega slushebnika shalofila sa
 njegovega bolenega sina, ino Kaki se je sa
 tem vsa njegova hisha veselila pphred. osidra-
 lenje njegovo. Eno lepa pelda sa vse hish-
 ne drushbe ali tovarshtra, gde se sa ene-
 ga volo vsi shalofijo, jaki tudi vsi vese-
 lijo, gde vsi v jednako pphred vshirajo,
 jaki vsi v jednako to breme te neprephe
 nosijo. O Kaki dobro, Kaki veselo je pri
 takishni hishi, pri takishnem hishnem to-
 varshtri, gde se eden sa drugega sause-
 me, eden sa drugega shorb ma! Kaki
 lehtio takishne stane teshave prenesti,
 gde je takishna sloshnost, takishno prija-
 telstvo pri hishi. Hozhem ali dnof ob
 prephe no neprephe hishnik tovarshtrich
 govoriti, ino ob enem pokiasati, ka so
 njim nevole dostikrat ti haskii.

Prosecutio.

Pri hishnik tovarshtrich je dosti pri-

godi, zhepa se je, nifche ne trofital. En
 fironazhki gospodar si pomaga, se smo-
 re, en bogati fhus povoden, fhus oger
 ali fhus drugo nepretho vse sgrebi. Eden
 ob popštenje pride, drugi se vu velko
 zhest podigne. En odravi umarje, en be-
 teshni odravi. Jo tega vidimo, da je
 vse pod oblastjo boshjo, ker vsejsem po
 proji neprethni mudrosti ravna.
 Si kralovski fhushebniki s svojim kish-
 nim tovarstvom je izgled vsega tega,
 kaj se pri kishnih tovarstvih godi.
 V njegovan kishnem tovarstvi vidi-
 mo, da je nijedna rodbina, nijedna
 kisha, nijeden stan ne pres nevole no ter-
 lenja, taki kati tudi v faki stan, no vfa-
 ki zhloueti proje radveselenja ma. Gra-
 vi sato mudri Syrach: Pri tistem,
 ker je vu vifaki zhesti, taki kati pri
 fironazhkiem, se fherb, strah te smerti,
 jesnost no karkie, nemirnost no ne-
 vole fhus premenjavajo. Starfki se ve-
 selijo nad svojim otrokom, ka nijim
 she dosti pomaga, pride beteg, ga
 vershe v-pottelo, pride smert, ino
 prosh je vfo veselje tih starfkih. En

Cecili. 110.

drugi otroci na duški svetosti, t. j. on
 je na gréh navadi, ino sagnje telko
 nudega no nepravnega delati, ka star-
 škim povod velki špnot no pramota
 dela. Svun tega pridejo še druge
 nevole no suprotivostine: neprija-
 telstvo je ti. kishi pertese, velka škoda
 sa strahoti, nevojchliovost, zhemerov-
 je, ogovarjanje. Vespkrat je prigodi,
 ka neprešpa no neprešho pride, ino
 to vphápi dugo terpi.

Ali, ako ravno vsaki stan
 svoje nevole no terplenja má, nega
 vender stana, tier nebi zela nikisnega
 veselja mel. Vsi, tieri vejo, katikne
 nevole no mantre spred zhlavetka pri-
 dejo, morejo ^{paftudi} spoznati, kati velka je
 Dobrotivnost boshja, tier zhlavetki
 v največiški nevoli prolehtkotenje pop-
 le. Premislite eno malo vse vaše
 prigodenja, ino bote se sdaj smislili,
 kati ste dostikrat po shalosti su-
 pet veselje najstili, po nepreški su-
 pet prešho meli, kati ste, ako rav-
 no ste velko škodo meli, vender to
 lubo sdrajje obzhuvali. Vso našho

shivolnje je eno premerjanje terplen-
ja no veselja, shalosti no radosti. Taki
kaki to pšisto jasno nebo en zherni
oblaki hitro prevleže, taki hitro
zhres sdravega no veslega zhlovehia
pride neprežna.

Neg' unogim nevolam pna mi
jami Iroki Savolo preliorednih po-
shelenjih, pregrštvih ino nespa-
metnostih. Neki nebi stradal,
da nebi hmanj (vtraglio) no ras-
sipen bil. Nchemu starzi nebi tre-
balo si na stare dni od hiške do hi-
ške kiruka prositi, da bi perle
bil bol shparno shivel. Neki sta-
riski se v svoji starosti nebi taki
zhres svoje otrokic shalostili, da
bli bol pastio na nje meli, nje v
kerschanski veri bol podvuzhili,
nje bol ki deli ravnali, no nje
bolške gonsredili. Keltko je taki
shit beteshnih, ki so se jami shus
preliorednost v beteg saktipali.
Vetshital se histnim tovarshitsam
sna to povedati, kaj preroki Je-
remias ino Hoseas pravita: Vi

je sami v nevarnost date, vašha hudo-
nost je kriva, ka ste taki krashtigani.
O slobodno vsaki rotio na perša polo-
shino, ino respemo, da smo sami naj-
vezhkirat sroti nashe nevole.

Neg' ako ravno je teshtio ne-
volo terpeti, so vender takishne nevole
no respeshe nekem kishnem tovarsh-
vi na kashki.

Tu si netleri misli, kati bi
nevola mogla komu na kashki biti, je
paki vender temu taki.

1.) Nekha kisha je taki prestuna, ka mo-
jo vsaga sadosti, paki so ne pobashni,
ino sashnejo silno dosti grehov vshi-
niki. Ravno sato, da so prestuni, je mo-
logda na Boga smislijo, da so she dosti
mu privzheni, taki na opominjanje
boshjo namer ne poslushajo, vshinijo
greh na greh, ino raven potom veshtnem
pogublenji proti grejo. Naj paki nevo-
le no respeshe pridejo, te je vsotijo,
kaj so vshinili, kati so shiveli, ino
ta je sasheteki njihovega povernenja.
Neli je ali takishnim nevola no resp-
zha na kashki?

2.) Kaj je ti fin, od kerega dneš-
ni Evangelium govori, sbeteshal, je

njegovega ožje genolo, ka je ki Jesu-
 shi shel, ino ga sa pomozh profiti, kaj-
 si je she ne vezh nitishne pomozhi naj-
 ti magel; v tem je on Jesusha no nje-
 govo vseganogozhnost spoznal, ino je
 na njega verwal on ino vsi njego-
 vi domazhi. Takishnik je doha v
 ju. prijmi najti, ki so v nevolah
 no krishih Jesusha spoznali. Si
 fleporojeni, si gobavi Samaritan,
 stotniki v Kafarnaumi, ta shena
 na kervi tekiozhi terzezha, ino vno-
 gi drugi. Taki she je tudi den denesh-
 ni. Naj se le vsakishi povernjen smif-
 ti na poshetchi svojega povermenja, ino
 na shok, sakaj je ki Progi je pover-
 nol, ino vidil bode, ka je v nevoli
 ino v fili projo serze ki Progi podiz-
 nol, ino sacobil je od njega po-
 mozhi. Nekhi se je boshji službi no
 boshji besedi posmehaval, ino na mo-
 litvo ne nish stimal - pristel je be-
 teg zhres njegove otrohe, ali druga
 nevola, te je s gordersheshimi roka-
 mi sazhel Proga profiti, no ga na
 pomozhi sesarati. Nekha shena
 je ki Progi poverne, kada njoj

moški vmerje, ino taki svojega kiruškega
 ožje sgubi. Taki nevole no kiristi zhl
 velka ki - Progi povernejo, na kerega
 se je v dobrih dnevih namer ne snif-
 lil. Neli se ali nevole zhlouetki na
 kafeti ?

s) Nevole pati tudi pri bistvinih to-
 varstvih toti kafeti snajo meti, ka
 med njimi prijateljstvo napravijo.
 Doklam moševi dobro grê, terpaš
 je spoloh povrastvo, praja, verijetia,
 kiriganje no pspotanje, ino shena
 more strašno dopa terpeti poleg
 njega. Ne mili se mu njegova shena,
 njegova pomozniza, ne mili se mu
 njeno perje turobno ino shalosti pu-
 no, neli ne gledè na prošnje svojih
 otrok. Pride beteg, v smertno ne-
 varnost padne njegova škerbna she-
 na. Ino glej, ta pokornia, si tel-
 kim tučosa devanjom smantrana
 tovarstiva še v teshtiem betegi
 škerbi sa svojega terdoserškega
 moška, ino to more njegovo kame-
 no perje genoti, ino taki postane
 nerasadrušliva lubesen med njima.

En drugi mosh je nozki no den skorbí, ino je va vsem terplivi, on má no derzhi vfe v lesem redi, neá ka da po opravljenem deli hojše na pospineti iti, mu ti slozhesti jesik njegove lagodne shene mira ne vo jchi, pride pati beteg zhres tega sherbnega no terplivega mosha, te je spomencjo takishne shene na do broto ino sherbnoft vojih moshih, ino taki postane prijatelstvo no lubesen, kiera je, zhi mosh osdra vi, potlam vepi ne rasmepte. Ne ki starshi vojega fina ali zhiér sa nishujejo no preganjajo, neq' pri de beteg, sazhinejo se zhres njega shalostiti, pride smert, ino vu véti ga nemrejo posabiti. Taki nevole no kirishi dostikrat prijatelstvo no lubesen napravijo, ino so sazhe tekí sovernenja ti Progi.

Epilogus.

O kati velko je veselje, kati fresh ne, kati postherja vředne so takishne

kishne tovarštva, gde so vsi sredni
 pravišni no poboshni, gospodar no go
 podinja, klappi no detile, starški no
 otroki, gde eden sa drugega škerb ma
 S. Katškim vepeljom so klappi tega
 kralcuškega fleušebnika njemu grofo
 prišli, no mu hitili praviti: Gospod
 tvoj sin je šiv no sdrav. Vsi so endru
 gega lubili, vsi sa endrugaega škerb beli
 O da bi tudi vi m. l. šer. škis hiš
 ne nevole se ki - Progi povernoli, ino
 tak endrugaega lubili, ino sa endru
 gega škerb beli, kati bi vi prestni bi
 li tu v totem škiolenji, kati tam
 v ti vepeli veštosti. Amen.

Na XL nedelo po Sintkustih.

Od neprijateljstva ali sovrašstva.

Taki bode tudi moj nebesti Oštra van
 šeril, ški nebode vštiki smed vas svo
 jemu brati is grund perja odmuštil.
 Matth. 18, 35.

Ti kral dnešnjega Evangelja se je
zhrca svojega dušnikia, kteremu je
želi dug dolžnikil, luto razpohemeril,
kia je s svojim skupflushebnikom
taki neprijatelno napravil. On je
sato sapovedal, da ti nesahvalni flu-
shebniki more pred njega priti, ino ga
je, potem, kati ga je savolo njegove-
ga neprijatelnega djanja prav ostro
skaral, sa kashligo kahanom
(šergom) preki dal, kia bi ga taki
dugo v jezhi meli, no ga s bati-
nami kermili, dokilam nebi vse-
ga duga spoplahal. Taki bode tu-
di, rezhe beda Kristusa, moj Ojca
nebestki vam storil, zhi nebote
endrugemu is jezga odžnikili.
O ti prilen bog! da ti ali vfatie
ga, ker svojemu blishnijemu ne od-
pusti, taki ostro kashliga
ti, kati bode te sa tolkie neprija-
tele, sa tolkie sovastnikie, kieri se

den denestnji med nami snajdejo? Kaki
 bode, reklo, sa tiste, kieri Duge leta v
 javnostvi stivijo, no je veseljo, izhi mo-
 rojo prav prajo no nemir delati? —
 Kaki bode sadnisti sa tiste, kieri
 javnostvo zelo v grob s- jobom ne-
 fejo? — O proslutnike mene, jad van
 hospem dneš potiasati,
 I. Kaj po neprijateljstvi pride,
 II. Kaki smetno je neprijateljstvo
 svraspiti. —

Prosecutio.

I. Is neprijateljstva doffi hudega pride.
 Ap. Pavel nas opominja govoreh: Glij-
 te, da se nebo katishna groentkost med
 Hebr. 12. vami vkorenila. Paki resnistno, ~~te~~
 da ne isrephiti, katishne shkodlive
 veje is te giffne koreniske tega so-
 vrastva rafejo. Samo nekere ho-
 psem naprejdonesti, ino sata prer-
 vish pilam, golo more preshteti
 vse one hudobne misljenja, kiere se
 v enem neprijatelnem ferzi stlije-
 jo? Na kierega caktat s- javnost-
 nim okrom gledash, tistemu she vse

hudo shedejeſti — mu shedejeſti, ka nebi
poſttenja mel pred nikom, ne ſreſte
pri ſvojih opravilati, ne dobiſtka
pri ſvojih pripravkih, ti ſi veſeli,
kada je trojemu neſrijateli katiſta
neſreſta godi, kati ſi ſhaloſten, ghi
je on ſreſhen. Vidite anda, kati
ſhe hudobne miſtlenja no ſhelenja in
neſrijatelſtva pridejo! Taki ſhe to le
malo.

Kerega ti enkrat ſovraſtiſti,
tiſtemu ne voſchiſti ne ene drobne poſt-
tonja, ja ti ga vsake ſalinge poſuſtiſti.
Ti paſiſti na vsako derſhanje liza, na
vsako ſtopinjo, na vsako beſedo, ino ga
pouſod kuſiſti. Kaj on goder ſtari, to
ti ve kirivo tolnaſtiſti, kirivo ſo-
diſti. Ghi ma s kom prijaſtelſtvo,
taki reſheſti, ka je greſtino tovarſht-
vo; ghi je ſhedno derſhi, taki reſheſti,
ka je preuſet; ghi je poboshen, taki
reſheſti, ka je ſkiahliivi, ghi je pre-
moſhen, taki reſheſti, ka ſi je projo
imanje po kirivizi ſpravil. Taki
ſhe ſodenja pridejo od enega ſo-
vraſtnega ſerſa.

Keroga entkrat sovrashtu, tiste
 ga bosh tudi povsod toshil, no ga, ghe
 de ti mogoste, ob plushbo spravil, ali
 ga drugakzi nefreshnega storil. Si
 bosh ga preganjaj entkrat na štirio
 nem, drugokrat she oshitno, entkrat
 jam, drugokrat she shus druge. Da
 vid si je tega kaj shushaval. Saul ga
 je sovrashtil. Kakishne nevole je Da
 vid savolo tega mogel terpeti, kakishu
 nevarnosti prestat? paki je nigdi ne
 najshel mira, ne shobodnosti, doklam
 je Saul shivel. — Telko hudega ali
 is neprijateljstva pride.

Da paki sovrashtvo she v ob
 zhinshem telko slega srotuje, kaj
 she le bomo rekili, shi se ono pri es
 ni kishi entkrat vshoren? Kak shi bo,
 shi se sovrashtvo med starshe no otro
 ke, med tista no pasterkie splete?
 O shi smilen bog! kelko nemira, kel
 ko shvaje, shpatanja no preklinjan
 ja je to napravil! Prosh je kishi
 ni mir, prosh sakonshia shoshnost,
 prosh otrokoshia potshornost. Ne
 ga druga viditi, kakti shemerni

obradi ino ozibanje endrugega), ne
 druga pihki, kati kreganje no kure
 nje. Kati je je fvrastvo v Abra
 hamovo histro savolo dvih shen en
 kirat notrinaftanolo, je ne vesh mi
 ra bilo, dokilam je ne edna od hi
 she segnana bila. Kati je pri Ja
 kobovi histri savolo nevosiklivofti
 tih bratov enkirat fvrastvo na
 ptalo, je ne perle mira bilo, dok
 je ne Foshef odar ino v fustant
 vo odgnan bil. Kati je fvrastvo
 vo H Davidovi histri savolo ne
 vernega Abfalona prifhlo, je ne
 perle mira bilo, dokilam je toti
 puntlivi fin ne omerl. Takifhni
 gift tota kasha spufcha med ludi.
 Takifhni pad pernefe toto giftno
 drevo.

Sato paki je fvrastvo taki
 shmetno svrasthiti. Vrahtvo ja
 neprijateljstvo je toto: Thi ti koga
 fvrasthifh, taki morefh sdaj dober
 s njim bitih, je mu prijatelni sha
 saki, rad s njim govoriti, ga
 ftimati no ga popftuovati, mu

pomagati, kži je mogoče, no na prvo
 vo sovražstvo namer ne vepi misliti.
 To je vragstvo sa neprijateljstvo. Ali oh
 britko (shukko, grenko) vragstvo! Kaki
 teskko je to noteroseme. Na enkrat
 tistega lubiti, kerega si dosdaj sani-
 zhalval; s- tistim dober biti, kerega
 si je dosdaj ogibal; tistega shtimati,
 kerega si dosdaj odurjaval no ti- shtu-
 ti mel, paki vse to odperito storiti,
 ah, kaki teskko je to! na prvo so-
 vragstvo zelo posabiti ino to sovrašt-
 no perje na prijatelno obrniti, ah
 kaki shtmetno je to!

Sato she naprej vem, kaki bosh
 je sprizhalval. Ti bosh rekkel: Jas
 mu she odpustim, ali posabiti mu
 tega nigdar nemrem. Tel je paki to
 imenuje odpustiti? Tel moresti reph-
 ti: Bog moj! odpusti meni moje
 duge, kaki jas odpustkam mojemu
 dušniki? Tel moresti s- Davidom
 rephiti: Ne memineris iniquitatum
 nostrarum antiquarum - Ne misli
 na nashe stare hudodjanja, da ti
 nemreš na nje posabiti?

Bosh paki morbiti rekkel: Ka-

zhem ali na vse posabiti, kaj je prep
 bilo, neg' naj mi ne hodi namer pred
 ozi, kajdašstva she s njim nebom
 nikifhega mel. Je to pravo odpušče
 nje, pravo pomirenje? Nebode le
 vsaki vidit, kaj she v tvojem ser
 zi nofih? Sv. Johanes ti pravi
 Kjer reshe, ka je v svetlobi, pak
 svojega brata sametave, tisti she je
 dosdaj sploh v temi.

I. Joh. 2, 9.

Morbili pak je dašh takida
 lesh genoti, ka bosh sdaj dober s
 njim, no ne vesh tud na njega,
 neg' skimash, ka je to she sadosti?
 Kriftno ne. Kerschanška lubesen
 hošhe, da ti to v djanji potkashesh,
 kaj s besedami povesh, najpre ka bi
 mu dobro storil, ka bi mu, zhi ma
 resh, v potrebozhi pomagal, ka bi
 vsigdar s ^{my} dober bit. To kerschanška
 lubesen saspovej.

Taki teshtko je ali sovrashtvo
 da svrashtiti, pak zhi je ravno sva
 zhi, taki je ta sazeljena rana ra
 da drugosh razshemeri. Saul je
 obehal, zelo prijegnot je, da hošhe
 nje sovrashtvo s Davidom ta pu

štiti, neg' kelkolirat je obehjal no pri-
 segnal, kelkolirat je v prvo neprija-
 telstvo nasajstosil. Le ena mala rešk,
 ino ferd je supet v plamni — ena ja-
 ma funla, ena sama pripovešt, ena
 sama bodezha beseda je she sadofa,
 ferditošt supet tak podshgati, ka
 she kuzjhe gori, kat je pred tem go-
 rela. To rešnikno vjaki sná.

Ali oh smilen bog! Kati
 bo sa enega takistega, zhi naglo sbe-
 teshá, no v sovraštvu vinerje?
 Šerashne so besede naštega Svelipha-
 ra: Taki bode tudi moj nebeski Ogha
 vam vzhinil, zhi nebote endrugemu is
 ferza odpuštiti —. Kati je paati mogo-
 zhe temu proti proti proti? Sv. Pa-
 vel pravi: Oblezjhe kati isvoleni,
 poeti, ino lubesniivi boshji eno pre-
 ferzno vsmilenje, dobrotlivost, so-
 nisnost, pohlevnost, poterpesthivost.
 Podmo proti našemu bliskujemu
 smitežni, kati smo vsi otroki
 enega Boga, ker nas nesgruntano
 lubi. Vsi smo med sobom brati no
 sestre, vsi sa nebesa odloženi, tak
 mejmo smilenje s endrugim, stor-

Coloss. 3, 12.

mo endrugemu dobro, ljubno endru-
gega, boja molmo sa endruga, od-
pruštmo endrugemu.

Epilogus.

Neg' da si nam ti o ljubni Jezusu
najservo no največjšo smilenje stia-
sat, kiada si sa našo volo na ti
svēt prishel, obudi naš skus mi-
loft tvojo, da se bomo od tebe vi-
zhili, smilozhni biti. Ah bodi nam
ti pomozhi, da se nigdar sovrasht-
vo med nas ne splete, temuzh rai-
naj nas, da bomo v bratostki slosh-
nosti, v bratostki lubesni shiveli,
da bomo is semelstkega mira shli
v ti vezhni nebestki mir. Amen.

Na XVII. nedelo po Trinklupkih.

Od dushnostih podloshnikov ino
naprejpostavljenih.

Dajte zesarji, kaj je zesarovo, pa ti Bogu, kaj je boshjo. Matth. 22, 21.

Exordium.

Iz dnešnjega Evangelja ste pa spoznamo, kako so Farisejci ino Pisarniki si glave terli, kako bi mogoče bilo Jezuska satoshiti ino sroknajti, ka bi ga is sveta spravili. Ste sdavnja bi ga bili vmorili, neq toto oblast phres shiolenje no smert so njim Rimari progh oseli, ino Shi dovstki narod je pres snanja Rimskih oblastnikov nihoga ne smel k smerti obsoditi. Sato bli Jezuska radi pri phem takishnem dobili, na kaj so Rimfke povele smert postavile, kako na puntanje proti Rimski oblasti. Farisejci bli sato radi Jezuska s puntarie produshili, kako si so tudi pred Pilatuskam storili. Ali vse, kajgod so naprejdonesli, je lash bila, kajti on je taki v svojih navutkih kako s svojoj peldojo pokazal, ka so podloshnikti Eshtri svojim oblastnikom no naprejpostavali.

lenim pokorni biti, ino njihove na-
redbe izpuniti. On sam je je sadershal
kati pokoren podložnik. On je svoje
Jogre no naslednik vupil, kati gho-
velki ma Bogi slushiti, ino tudi svets-
kim oblastnikom, dajte zefari, kaj
je zefarovo, paki Bogi, kaj je bosh-
jo, so njegove besede.

To mi da prilikio dref vafu-
ghiti, katišune dushnosti imajo tier-
shanski podložniki proti posvetnim
ino duhovnim poglavarom no na-
prejpostolenim. Da paki nebi
mislili, ka le podložniki ma taki
velke dushnosti, taki bom tudi govo-
rit od dushnostih, tierce posvetni
no duhovni naprejpostoleni izpu-
niti majo.

Prosecutio.

Vskiemu ghloetki she njegova dush-
na vest povej, ka je en Bog, ka bi
njega magel ghastiti, ino sa to vepe-
no shiolenje je skerbeti. Povejte mi
paki, jel morete per mirom Boga
ghastiti, ghi je vafho shiolenje no

premošenje ne' slobodno? Zel morete
 sa vašo dušno sveliženje skerbeti, g
 ste skis v strahi pred tolovaji, tatmi
 ino krivizhnimi, ghi se pred njimi
 skrivati morete? Glejte taki bi nam
 bilo, da nebi poglavarov no naprej-
 postavljenih meli.

Pres naprejpоставljenih, ino
 pres obdenhanja njihovih sapsovedih
 je ti svet drugo ništ, taki ena tolovaj-
 ska jama, en kraj, gde ludje, taki taki
 divje stoari, endrugoga preganjajo, gde
 je ne' shivljenje, ne' premošenje slobod-
 no, gde nega ni kipega veselja, gde se
 vera no kirepost namer na svetlo ne
 prikašne. Gde nega poglavara no na
 prejpоставljenega, tam se ludstvo skon-
 zha, respne so. pisno. Poglavari no
 naprejpоставljeni so ali potrebni.

Sa to patk so podloshnikti
 tudi dušni, svojim naprejpоставle-
 nim protorni biti, to storiti, kaj njim
 oni sapsovejo, nje ali bogati va vseni,
 kaj je ne' suproti boshji sapsovedi,
 ino ghi se ravno ene druge sapsove-
 di ali naredbe ne'kemu nepotreb-
 ne ali kakiti krivizhne vidijo, taki

majo vediti, kaj so te naredbes ne samo sa enega ali drugega podložnika vundane, temučli sa celo deskele - majo vediti, da one vsigdar kaj takega sapovejo, kaj je sa obzinstvo dobro, ali pati kaj takešnega presovejo, kaj je v obzinstkem no posebnem skhodlivo. Taki taki so ali naprejštopostavljeni ino poglavari potrebni, taki potrebne so tudi njihove sapovedi ino presovedi - ino taki taki so tote sapovedi potrebne, taki potrebno je njih obderstvanje. Pres takešnih sapovedih, ali pres njih obderstvanja bi se jesero no jesero kriviz delala. The taki, ki je telko oblaštnikov no telko sapovedih, je vno go kriviz vstini. - Podložniki so ali dušni projim poglavarem no naprejštopostavljenim potkorni biti, ino se po njihovih naredbah derškati. -

Majo pati tudi poglavari no naprejštopostavljeni proje dušnosti, najmre oni so dušni proje podložniške spametno ravnati no sa dober red skerbeti. Oni so dušni ostro gorgledati, ka se nikomu

Kriviza ne vzhini — s — ednaj besedo, oni morejo škrob meti, da vse, kaj je proti toshnikom shkodljivo, odvernejo, ino vse, kaj je njim hapatito no ti frezhi, poveklhajo.

To so dushnosti, kere mate vi proti vashim popvetnim oblastnikom, ino oni proti vam.

To pati she dushnosti, kere mate vi proti vashim duhovnim naprejpostavljenim, ino oni proti vam. — Gra voverni Kristiani so dushni, navuti Kerschanške vere poslušati, njega radi goruseti, ino po njem shiveti. Oni so tudi dushni sapovedi ino naredbe od girkve vundane obderstavati. Dushni so svete Sakramente vredno prijeti, ki flushbi boshji priti. Dushni so sadnisti tudi sa svojo farno girkvo taki kati sa shivesh svojih duhovnih pastirov škrob meti.

Dushnosti duhovnih naprejpostavljenih pati so: Oni majo prav voverne Kristiane vuzhiti, kati se majo dobro, zhedno, pravishno sadershati. Oni njim majo navuti Jesushov raslo shiti, ino pokiasati, kati vsakega stana ludje majo po njem shiveti.

Kirkveni poglavari morejo takistne sa-
povedi ino naredbe vundati, kere tu-
di na dobro snderhanje ravnajo, stus
kere je to hudo prepzehuje, pa li to
dobro stori. — Oni morejo pravover-
nim takistne pomozhi v rokie dati,
stus kere je to hudo leski oblada,
ino ta dobro leski stori. Tote pomozhi
jo su. Sakramenti, stus kere je pra-
vovernim Kiristianom milost boshja
dodeli.

Js tega ali vidite no spoznate, ka
tudi poglavari no naprejpoustavleni majo
proje dushnosti, ne samo podloshriti. —
A Gospod predgar? si mar bili sdaj eden
ali drugi misli, sakaj pati teda posla-
vari no naprejpoustavleni svojih dush-
nostih bol ne obderstavajo, sakaj pati
ravno oni telko Kirivise vshinijo? —
Na to odgovorim, da je nijednemu ne
dopufcheno, se svojim naprejpoustavlenim
proti staviti, temust, zhi ker oshitno
vidi, ka mu njegovi naprejpoustave-
ni Kirivise delajo, taki so she pale
veliski naprejpoustavleni, kerim se sa-
colo tega pritoshiti sna. Sna pati
tudi biti, ka je namer nikisha Kir-
viza ne, neg? ka si le taki misli. —

Epilogus.

Vsi ali, taki naprejšpostavljeni taki položniki, taki duhovni pastiri taki povereni Kristijani, vsi imajo svoje dušnosti, ktere izpuniti morejo, aka. hočejo. je presneti biti, je Bogu dopasti, ino svetliphenje sadobiti, kter paki svoje dušnosti ne vschini, tistega bode Bog sam sodil. Amen.

837
Na XVIII. nedelo po Trinjuštih.
Od nevrostne pure te smerti.

Gospod! moja psi je sdaj omerla. Matth.
9, 18.

Exordium.

Ena mlada dekletipha, ktera bi predugo shivelu mela, je umerla; ena

Lepo zveteha raska je povenola; ena mlada delikateska, ki se ni enemu jenero-ki nebi bila verovala, ki bi ske pred vratni te resnosti stala, mlade sirovi, zveteha liza, lublena ghi — mertva je! gdo bi ji to bil mislil, gdo se tega troštal? Kaki lepo bi se ona bila k smerti pripravila, da bla vidla, ka je taki blusi nje! — Ah moj Bog! Gospod ino pospetniki nashega shivleca! sakaj je nam ne snano, gda bi umreli meti, sakaj she te te smert vidimo, kada nam ophi otem-rijo, vruha oglušijo, lize obledne, jesiki sadreveneje, duška oslabne, shide se vstavljajo? Sakaj she te te snano sa smert, gda she umiramo?

Ne treba revolirati, lubi mo-ji brati no sestre, Bog ma she svoje srolic, sakaj nam nasho sadrijo vuro shivno derski. On hospo, ka bi ofig-dar k smerti pripravleni bili. Sado-phi je, ka nam provej, da pride en den, kada bomo pri funshnem is'hodi she shiveli, she govarili, pri funshnem sahodi pati bomo she muzhali, ino bomo she mertvi. Sado phi je, ka nam

povej, da pride, kada bomo se ga naj-
 menje troshtali, no bomo najmenje
 pripravleni. — Smert je ali gotovna,
 neg' smertna vira je negotovna, tre-
 ba ali na razpun misliti. — Smert je
 gotovna, smertna vira negotovna, tre-
 ba ali s. dobrimi delami se ostier-
 beti. Ino ker to stori, tisti je res-
 nishno en spameten, en dober Kri-
 stian. Ali kielko njita je, keri
 bi taki storili? zelo malo. Sato
 bom dneš od dvoch resnij govoril,
 najpre:

I. Kristush nash sodnik pride v
 enem hipi (dobi), gda se ga nebo-
 mo troshtali, ino bode s. nami
 obracunil.

II. On pride v enem hipi, gda ne
 bomo ti redi, ino bode nam retiel
 vuzvezhnost iti, mi pa ti ne bomo s.
 dobrimi delami ostierbeni.

Prosecutio.

I. Kristush bode nevedošj prishel
 nam obsnanit, ka bi razpun na-
 prepjopoloshiti, mi pa ti namer ne

mislimo na razhun naše dušne,
 a strašna neškerblivost! Vskliski
 si sheleje, kaj bi na sodbi smilenje
 najšhel, ali kaj kasni toto shele-
 nje, zhi je v. Djanji ne polkiashe?
 ? In. pisno pravi: Pred sodboj (prej
 kaj sodba pride) sam sebe spitaovaj,
 te bosh pred Bogom pomirorije naj-
 šhel. O nespametni sato ljudje,
 ki razhun proje dušne od dnê do
 dnê, od mészpa do mészpa, od le-
 ta do leta šhos dale naprej od-
 lagajo! O nespametni, kaj pro-
 je vest she te te spitaovati zhejo, god
 she do v. nevarnosti vse samudi-
 ti!

Eccli. 18, 20.

Nêki si misli: Das bom to she
 vse na red spravil, naj prilipen
 zhas pride, neg' na kaj sa en' zhas ho-
 zhesti zhatkati? jel маш te eno ja-
 mo vuro naprej obezhanò? — Na
 kaj paki je sanasthasi? Morbiki
 na tvojo sdavje? Nêli ti je sna-
 no, kaj naglo tudi najtisdravi-
 ši sbeteshá? Morbiki je v. tvoji
 možhi vupashi? Nêli si she vpa-
 met vrel, kaj te lute pnerki ko-

ja najmošnejšega ravno taki. Kati naj
 slabjšega okol padere? Morbiti je
 na tvojo mladost sanjast? Neli
 si ravno is dnešnega Evangelja zhu-
 ka je ona mlada dekliška v svoji
 svetelji dobi umerta? Ino kielko je
 tega šhe sdaj godi! — O kati naglo
 snast s. s. slakom vdarjen biti, ino
 vse tvoje obzrutke s. gubiti — kati
 naglo te sna katišna neduha sadu-
 štiti — kati naglo ti sna serphna
 štita pophiti — kati naglo te sna
 jo glavne bolesni umoriti — kati
 lehko je ti spodi, ka odkhod dol op-
 nest, no si šhinjati protereš, ali gla-
 vo rastbijesh. Vidish, to so same tak
 šhe prigodenja, kere so šhe nesgovor-
 no onogim ludem shivlenje vsele, ke-
 re tildi tvojo shivlenje snajo skon-
 zhati. O rephšno, v. toti nevar-
 nasti si ti, ker v. nezhistosti shis-
 vish — v. toti nevarnosti si ti, ker
 luptio blago, krivishne penese v.
 rotkah маш — O kielko segurnih
 sdra vih, lutih mladencov je Bog
 na raphun posval! Ravno taki
 sna s. nami napraviti. Spomen-
 te je s. onega mošta, od kerega

Evangelium pravi, ka je parti sam
 je bil taki govoril: Tis bom dal moje
 stakigije dolpodreči, no vekišic gor
 postaviti, ino nozham vse noter spra-
 viti, kaj mi je priraslo: teda ma
 jem shivlenaji respem. Moja dušna,
 ti zdaj mašh na duge leta sadosta
 naprej: pozhivaj si, jej, pi, ino ve-
 seli je. Bog pač je njemu rekiet:
 Ti nesparmeten! Šhe toto nozh bode
 tebi tvojo shivlenaje vseto.

Luc. 12.

Nebili je nam ravno taki sna-
 to sgoditi? Neli njih je dosti, ki so
 vesper frishki no sdravi si dollegti,
 vjutro pač so šhe pred sodboj stali.
 Ino da bi se vam taki sgodilo, kaj
 bi meli sodniti naprejšotiasati?
 Nephistost, krivizo, preussetnost,
 i. t. v. — O da bi našha vešt taki
 shista bila, ka bi s. Tobom respiki
 mogli: Ti bošh mene sval, ino jas
 ti odgovorim. Nemarschine moje
 mladosti sem šhe sadosti postkali-
 val, to odurno nephistost sem s-
 grentkimi fusami doloprav, pozhij-
 shanje sem s. lepsimi peldami šhe
 dobro napravil. Svet me je hitel
 sapelati, ali jas sem to jatanško

Job 14, 15.

vojko rastergal, ino sem dalečh prošlo
odbéskal. Moja dušha je s vnojinim
gréhi vtepena bila, ali jas sem njo s
pravoj pokoroj ožhivil. Sovi me anda
gda se ti vidi, moj raxuni je she go-
tov. Ja, da bi nam našha dušha
vést to pravila, te bi resnično sna-
li samupati, da pred Gospodom Bogom
smilenje najdemo. To od te perve re-
nize maje dnešne predge. Premisli-
mo pa ti she tudi to drugo, najprej:

II.

Kristušh bode prišhet v enem
kipsi, gda se ga bomo najmenje trošh-
tali, ino bode nam rekel v to ne-
skončno vešnost iti, mi pa ti ne
bomo nikšhkih dobrich del meli na-
prejpotiasati. — Ako na našho do-
bojno shivljenje poglednemo, tak vidi-
mo, ka smo se sa vse drugo bol shi-
beli, ka sa našho dušho, prav ka
sv. pismo poveda: Vse to, ka je
velik dela, je sa njegove vusta, a du-
šha njegova pa ti prasna ostane. In
vsem se pajihimo no se teršimo, ka
nebi ka samudili, vešnost je pa ti
morbiti najblishe, njo s misli pušh-
mo. Eden si gurpi: Toto opravilo,
toto delo bi she rad perle s roki

spravil, tote pravde bi še se rad por-
 le rešil, te bom saphel sa mojo du-
 sho shterbeti. En drugi reče: Kas
 bi še rad perle pri moji hishi nek-
 ši red napravil, te bom saphel na
 dobre dela misliti. Ali moji lud-
 je! jet shtimate, ka bode verinoft
 taki pa vashi voli na vaf zhatkala?
 Kada vasho blago, vashne grunte
 is roki dati hojnete, taki gledate,
 ka je vse grishno, kaj se vam sa nje
 ovezha, vasho dusho pati vupate
 taki na neqvishnost postaviti. Neg-
 bote vi to spoznali, zhi ne perle,
 taki na smertno vuro; te ji bote
 sdihavali, da se bote smislili, kaki
 malo dobrih del mate naprejpo-
 kasati. Sato pale pr. pisno reče:

Ecc. 7, 18.

Ne bodi nespameten, ka ne vmer-
 jesh v tisti dobi, kiera je ne tvoja.
 Ne bodmo anda nespamet-
 ni, ne kesnujmo, is dobrih ino
 presih del vezhri venci si palesti,
 kajti smert pride, kada bomo se
 nje najmenije troshitati. O kaki stra-
 hovidna ba smert tistega zhloueka,
 ker si misli, ka še ma zhasa sa-

Matth. 25.

došla, razpune svoje luske in skupno
 vili, ino se taki ki-veznosti pripravili.
 ti. Strašna no shalošna bo takšna
 pment. Zvijle samo, kaj Kristuše
 od tih deset diviz pripoveda: „Pri-
 spodobno je kralstvo nebesko desetim
 divizam, kere so vsele lampize svoje,
 ino so shenili proti sile. Pet njih
 je bilo nespačetnih, pet pači spa-
 četnih, te pet nespačetne so lampi-
 ze s- sobom vsele, olja pači ne, te
 spačetne pači so vsele lampize pači
 olje v svojih posodbah. Da pači se
 je shenih mudil, taki so sadremale
 vse, ino so sašpale. Ob polnoški je
 pači Kristi seštal: glej shenih greš-
 ite vun pred njega. Teda so goršpa-
 nole vse onc divize, ino so sešnashile
 te svoje lampize. Te nespačetne so
 pači rekile tim spačetnim: Dajte
 nam od vašega olja, kajti našte
 lampize bodo nam vgašpole. Te spa-
 četne so pači odgovorile: Morbiti ne-
 bi sadošti bilo nam pači varn, ite
 rajši ta, gde ga ki- odaji majo, pači
 si ga kuyšte. Škada so pači odifšle
 kupovat, prišel je sheniti, ino
 kere so ki- nedi bile, so s- njim

netri škle na gošpuranje, ino sapere-
 te so doeri. Sateru so patk mislile
 tudi te druge divize, govorecne: Gospod,
 Gospod! odpri nam. On patk je re-
 kel: Lepižno vam povem, ne po-
 snam vas. Skosnujte anda, kajti
 ne vejte dneva neti vure. — Tak
 glejte, tak se je godilo tim petim
 divizari. — vun so saperte — sternih
 njih nešte posnati. — Tak se bode spo-
 dilo vsem, keri se s dobrimi delami
 zapita ne oškerbijo. Skosnujte an-
 da, kajti ne vejte dneva net vure. —

Epitogus.

O dragi lubloni našh Svetiznar!
 obari nas pred takšnojo smertjoj,
 ka bi pres dobrih del, pres saflu
 sternih ino prasni pred te misli.
 Mi ti serdno obezhamo, da tega
 slatega zhasa ne bomo vešk tak
 pretepli. Idaj spoznamo, ka ki
 je nesrametno se na pridophe le-
 ta sanjškati, kere so tak neqrish-
 ne. Pomagaj nam, prosimo tebe,

Šlus tvojo milost, edsdaj prav pobosho
no shiveti, frejho vnreči, ino 720
šmerli vepno svoločenje sadobiti. Am

Na XIV. nedelo po Sintkustitih.

Kaki bude Kristush na sodni den lu
di sodil.

Teda se bodo jokali vsi narodi te sem
le, ino vidli bodo fina zhlóveshjegá
pridoshega v oblakih s velkójo smá-
nostjójo ino zhashtjójo. Matth. 24, 30.

Exordium.

V dnešnem Evangelji Jesush svojim
Togrom naprejpovéda skompanje zlepe
sveta. Povéda njim tudi ob enem, kaj
majo storiti, da se pridóžje nasrežno
ognéjo. Povéda njim, kaki bodo nji-
hovi sovrašniki njim njihov Jeru-
salem salegli, no rasderli. Povéda

njim, kakšne snamenja bodo se jared
 sodnim dnevom prikasale, sunje
 najprej na mezej bode obtemnel, ino
 svede bodo svojo luft sgubile, mo-
 zgi nebeske se bodo gibale, ufa na-
 rava (natura) se bode motila no
 meškala — ino kada nebeske pret-
 lobe preminejo, bode se vidlo, kati
 da bi se ufa nebo trofilo. — Teda
 se bo snamenje fina zhlouepijega
 prikasalo, t. j. prikasal se bode
 on kirish, na kerem je Kristush
 umerl sa svelizhanje tega sveta.
 ? Strashno bode toto snamenje tim
 hudobnim, kajli tota prikasen
 bode njim spoznati dala, kati
 so nesahvalni bili proti ti veliki
 dobroti nashnega odresshenja. ? Strash-
 ne bodo besede Kristushove, kada
 bode njim pravil, kati so njegovo
 sa rje na kirishi prelijano kerem
 sanizhivali. Obsnanil bode njim to
 sasluskeno kashkigo. Sato bodo jao
 kati ino se jokali pri sagledanji
 Kristushovega kirisha, kerrega so sa-
 nizhivali.

Tephal jaride svelizhan ? Sin bath

ji na sodbo s največjo oblastjo ino smotnostjo. Teda se saphne obzhijska sodba, ino ti premogosthen sodniki bo de vse ludi sodil, kati si je ker sa flushil.

Lubljeni Kristijani! kaj obzhitu te pri toti besedi? kaj si mislite od one obzhijske sodbe? jel se tiste ure veselite ali bojite? — Jesushovo na sodbo pristestvo bo strashno sa grešnikie, bo pati veselo sa te pravivshne ino spokorjene. Sato rephem:

I. Jesusha kati pravivshnega sodnika se majo bojati vsi nespoakorjeni grešniki.

II. Njega se majo veseliti vsi pravivshni, ino vsi spokorjeni.

Prosecutio.

I. Strashen bo Jesushov prihod tistim, ker ri bodo kati nespoakorjeni grešniki pred njega stopli, kasti oni nebodo njega kati lubesnivega ophê gledali, temush kati ostrega sodnika. Taki kati en tolvaj bojezh pred posvetnega sodnika grê, no je ves prestra

ščen, taki bodo ti nesposobnejši grešniki
ki savoro sle (hude) vesti pred sod-
boj trepetali, kajti

1.) Česuhh Kristsuhh, ki vsega snajopši pot-
niki bode vse njihove škrivne misl-
tenja, ino kudočne naklancnja, vse
njihove grešne djanja ino porušče-
nja zelumu sveti pokazal, ino pred
vsemu sodil. — Bog vse vej. O kati
štrahna je tota beseda sa slophetega
grešnika! Teda bode si shelel, ka
bi se bregovje na njega sešipali, ino
njegov štrahot sakirili — nez' sabstoju,
vsemu sveti se bodo odkirile njegove
nepramnosti ino odurne pregrešit-
va. Pred bastojim otkom je nigdo ne-
more škriviti. On vej sa vsalio djanje,
sa vsalio besedo, ino sa vse škrivne
misltenja tega šhlovetia. O greš-
niki! kati si nespameten, ker ti
mislifh, ka na škrivnem grešifh,
ka nišhe sa te ne vej, smifli se sa-
mo na obzhištko sodbo, gde se bo-
do tvoje odurnosti zelumu sveti po-
kazole. O ti škashlicez, ker
štimafh, ka si pravifhen, da te
drugi tudje ne vidijo, smifli se

samo, kako Bog vse tvoje misli ino
djanja prevede. —

Nespokorjeni grešniki bodo pred
obychinskoj sodboj trepetali, kajti
2.) Ti pravishen sodnik Jezuš Hri-
stus bode nje od veselja tih isvole-
nita, ino od nebesnega svetljenja na
velike vunsaperl. — Teda bodo ti slo-
zhesti od tih pokashnik, ino pravishnik
odlosheni, ino na tavi stran postavljeni,
ino ta strashna beseda je ba isrekilav.
Prosh hodte od tih dobrih, kajti oni
plishijo svojemu Gospodi Jezuški, vi
ti hudobni pati plishite vashemu pa-
glavari hudopni. — O kako radi bi
je te ti hudobni ti tiri dobrim poris-
tovanstali, kiere so o svojem shivlenu
ji sanishavali, oshmatavali, ino njim
hudo sadivali — neg' d'abstojaj, oni
nigdar ne pridejo ti njim. —

Nespokorjeni grešniki bodo
pred obychinskoj sodboj trepetali, kajti
3.) Ti pravishen sodnik Jezuš Hri-
stus bode nje ta obfodil, gde bode
na velike terpeteli. — Strashne bode
njegove besede. Hodte ta, bode re-
kel, vi protileti v. ti vestni o-

gen, tier je tudizhi ino njegovim slu-
 shebnikom pripravljen. O gdo ma-
 re isrepti ono strahovitost, ono ne-
 volo? gdo more isrepti sduojenje
 onih nepreptnih? Se je bodo smisli-
 li, kako lahko bi bili vepno sve-
 lizenje sadobli — ali to bo she pre-
 prosno (prekiesno). Tota misel bode
 njihovo testravo povekshala; kaj-
 ti bodo prti jamim sebi rekili: Kas
 bi bil mogel pravighen biti, paki
 sem kirivizo detal — jas bi bil ma-
 gel ghisto je sadenshati, paki sem
 v nephiskosti shivel — telko dobre-
 ga sem ghul od mojih starshih ino
 vuzhienikov, moja dushna vest me
 je telko kirat opominjala, ka ne-
 bi greshil, ne hudo storil, paki
 sem sa vse navutke ino opomin-
 janja nishi ne maral, no sem
 shivel, kako so moje greshne po-
 shelenja htele meli. Gorje — oh
 gorje meni na velike savershenemu!
 V strahi si ali bodi o ti
 greshnik! ino sposnaj, kako je
 strahno shivema Bogi v roke
 priti.

Ojda te goder huda (sla) shela na
 nevedvanje, na neprisnost, na vkanju-
 vanje (golufanje), na neopstelnost, na
 ogovarjanje, na ferditost napelava, tak
 si smisli na tisto vuro, gda bode ti ka-
 ji sadniti reket. Govodite ta vi pra-
 kileti v ti vepni ogen, ker je vrage
 ino njegovim flushebriikom pripis-
 len. Da je tato negovorne nesrepe og-
 nesti, taki poverni je sadaj ti. Pragi,
 prosim te sa neumerelne tvoje dušne
 volo, poverni je, dokl šre je zait. Do-
 shaluj (sgrivaj) grehe tvoje, ino po-
 balshaj se, sdaj šre Kristush, ki je sa-
 te na krishi umel, tebe hošre gon-
 vseti. Ne mudi se, ne krepuj, temuj
 se hitro vlepni se ti njemu, sešle
 klati se na vake od tebe oberne.

II.

Drugašhish bode sadni den sa
 te pravishne. Sa nje bode Kristushov
 prihod vepeli.

Taki klati se en po nedashnem
 garponijet. Projegar is kinipe (jeshic)
 reshunje vepeli, taki se bodo ti pravish-
 ni na godoshni sodnega dne vepeliti,
 klati bodo te nobri špli v koralest-
 vo nebestno. Njihovo vepelje šo v tom.

t.) Jesusa Kristusa bode vse njihove dob-
re dela pred želim svetom rasodet, ino
nje po razbuzneniji nastaphal. — Sato
repho sv. Apo. Pavel: Ne objajute per-
le, kati Gospod pride, tier bode tudi
to, kaj je v temi skriva, na svetlo
dal, ino misljenja tega senja rasodet.
Te bode vsakihi od Boga hoala prijel —
o veselje, o trost! Nikaj ali nebode
 sgubleno: vsakia dobra misel, vsakia dob-
 ro nakamenje, vsakio dobro delo bode
 sam na svetlo Dano. Proq vej sa vsakio
 guso tega po neduštinem Tersephaga ino
 pregonjenega. On vidi vsakio dobro
 dela tudi na skrivnem sversheno. On
 bode ali ozhitno svojo sadovolnost
 pokazal ino rekel: Drav tati, sveti
moj hlapek, poidi notri vu veselje
Gospoda tvojega. — Ti praviphrei
je si na sveti nehotirat sdihavali ino
si sheleli, ka bi njihova praviphnost
na svetlo prishla, ino glejte, tam bo
de vsemu sveti naprejdana, ino oni
bodo v to večno veselje notri id-
zhi je svetili kati svetlo sunje. O
l. Sir. neli je to sadosta vilki srok,
gréha se ogibati, ino dobre dela sto-
riti? —

I. Cor. 4, 5.

Matth. 13, 43.

2.) Jesush Kristush bude te pravilne no-
poboshne is njihovih teshav ino kri-
shov na vsigdar reshil. — Teda je do-
kazyha terplenje, nevolivaje, teshenje,
teshave, bolisnosti, ino vse sla minejo
na vsigdar. Te bodo tim jopheptim nji-
hove suve dolobrifade, s nevolami ob-
terphenim njihovi kirishi dolovseti. Te
bodo is pisomazhke hushanjke natri-
shli v te smoshno lepe palatke kra-
lestva nebeskega, v to prebivaliske,
kero je ne shus zhlovezhanjske notke
napravlena, temugh kero od vektio-
na do vektiona stoji. — O nesgovor-
ni trosht sa nas! — Gdo ali nebi ne-
vol ino puparotivshih radovalno pre-
nesel? Gdo nebi svojo delo rad, ino pred
murmuranja opravdal? Gdo nebi lu-
besni shasal tudi tistim, keri nas
preganjajo? Vse to bomo radi terpe-
li, vse to storili, ghi na to vezhno
naplazhilo smisliti bomo. —

3.) Jesush Kristush bude te pra-
vilne no poboshne v to nebeske
nestkoyhno veselje posval. — Lubes-
nivo bude njim rekiet: Pojditse sem
si — meni vi goshegnani mojega
Oyhe, ino v posestva vseinte to

Kraljestvo, kero je od saupielkha tega poe-
ta sa vaf prifaravoleno. — Ki njemu
sti pridejo — Ki pojemu pastiri, ki po-
jemu poglavani, gde bodo od obliškja
do obliškja gledali njegovo krasot,
na večie vshivali njegov odvetki,
vshivali ta veselje njegovega kraljest-
va, vshivali ta veselje, ki jih
ga še nijednega plovetka oho ne je
vidlo, neki nijednega ferze obpatalo.

Olejte anda, ta je naplajilo sa
poboshnost, sa bogabojeznost, sa de-
derhanje xpiškega ferza, sa tubesni
boshjo ino blišnjegea. Taki je vsak
dobro delo stvarstno naplajha. —

Epilogus.

Isvoleni Kristiani! taki ste sdaj plu-
li, kati strassen bo Kristushov pri-
hod sa grešnikie, ino kati veseli sa
te pravizhne no poboshne. Taki ali
tudi mislim, da bodo grešnikii to
strahovitno nesreho, kera njim na-
prejstoji, spoznali, se sevsch gre-
hov popunoma sprokhorili, svojo
shiolenje pobolshali, ino od jih dob,

405.

Kelko je največja, močnejša, dobrega stvarili. Mam pač tudi trosht, da bodo to pravišni no pobostni v dobrem stvarili, ostali, ino se ne bodo dali na hudo napetati. —

O vsega najostri vestni Bog! rudi naj nas, prosimo tebe, da bomo tvoje zapovedi lepo obderšavali, ino pravišno no pobostno shiVESTI se tvoje sodbe veselili. Vsi dar nam naj bo na misli, kaj boš te govoril, najprej: Stante gor, no hoče na sodbo. Amen.

Savjeteki ino Kasitet.

Stran

41. Na **XIII.** nedelo po Finkuštitih.

Czda nesahtvalnemu zhlóvetki ne
treba ničt veztí dobrega storiti. 252. *Pauerschubert*

42. Na **XIV.** nedelo po Finkuštitih.

Teshaphtki stan je ez sreshen stan. 259. *Finig*

43. Na **XV.** nedelo po Finkuštitih.

Sakaj se zhres smert nastih
lubih ino dragih nebi fineli
prevezh shalostiti. - - - - - 371. *Pauerschubert*

44. Na **XVI.** nedelo po Finkuštitih.

Triaki se nedele no svetki
majo svetiti. - - - - - 379. *Schornacker*

45. Na **XVII.** nedelo po Finkuštitih.

Od lubesni blishnjega. - - - - - 389. *Worner*

46. Na **XVIII.** nedelo po Finkuštitih.

Czreh serneje beleq tela, beteg
pakt sdracje dushe. - - - - - 398. *Finig*

47. Na **XIX.** nedelo po Finkuštitih.

Od posvanja ino isvolenja nastega. 408. *Pauerschubert*

Anonymni

48. Na **II.** nedelo po Finkushtih.
Od prephe no neprephe histrihi
tovarshovih - - - - - 419.

Bordoni

49. Na **III.** nedelo po Finkushtih.
Od neprijateljstva ali zavrashtona 429.

Reinhard

50. Na **XII.** nedelo po Finkushtih.
Od dušnostih podloshnikov
ino nasrejšpostavlenih - - - 438.

Bordoni

51. Na **XXIII.** nedelo po Finkushtih.
Od neqvistne vare te pmeati - - - 445.

u. Winklern

52. Na **XXIV.** nedelo po Finkushtih.
Kak bode Kristus na sod
ni den ludi sodil - - - - - 455.

XL

XLV

LI